

MÊN-CHI-XÊ-ĐÉC NÀY LÀ AI?

Chúng ta hãy cúi đầu để cầu nguyện.

Lạy Cha Thiên Thượng kính yêu, chúng con nghe bài hát *Chỉ Tin Mà Thôi*, khiến chúng con biết rằng đó là tất cả những gì chúng con phải làm để thừa hưởng bất kỳ lời hứa nào của Đức Chúa Trời, chỉ tin chúng. Vì có lời chép rằng, “Mọi sự đều có thể được cho những kẻ tin.” Khi chúng con kêu khóc, như người đàn ông có đứa con bị động kinh, “Lạy Chúa, con tin! Xin Ngài giúp cho sự không tin của con.”

² Chúng con cảm ơn Ngài vì quyền năng vĩ đại của Ngài, sự mặc khải vĩ đại của chính Ngài cho chúng con trong những ngày sau rốt này. Điều đó làm cho lòng chúng con sung sướng và vui mừng nhất, để biết rằng chúng con đã đến trong sự tiếp xúc với Đức Chúa Trời hằng sống; Đấng chứng thực nó trở lại ngay trong những bằng chứng thể chất, vật chất, như Ngài đã làm trong những ngày đã qua, và như Ngài đã hứa cho thời đại này. Chúng con rất biết ơn Ngài, Đức Chúa Trời của chúng con. Ngày đen tối này mà dường như không ai biết con đường nào để đi, chúng con rất vui mừng rằng chúng con đã tìm thấy vùng an toàn, nơi ẩn dật.

³ Bây giờ xin ban phước cho chúng con tối nay, Chúa ôi, khi chúng con nói về Lời Ngài. Và những lời hứa đã được ban cho chúng con, xin cho chúng con nuôi dưỡng chúng trong lòng, ấp ủ chúng với sự tôn kính, và vâng lời với kỷ luật tin kính thật sự. Chúng con cầu xin bấy nhiêu điều trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

⁴ [Một anh em nói với Anh Branham—Bt.] (Ồ, họ không nên làm. Một sự dâng hiến yêu thương à? Họ không nên làm điều đó. Họ không nên làm điều đó. Ai đã làm điều đó? Anh em có đáng trách không?) Tôi đã trách về người quản lý. Anh ấy nói anh ấy đã nhận một sự dâng hiến yêu thương cho tôi. Anh ấy không nên làm điều đó. Tôi biết ơn sâu sắc điều đó, Đức Chúa Trời biết điều đó, nhưng tôi—tôi không bao giờ đến vì điều đó.

Cảm ơn các bạn. Cầu xin Chúa ban phước cho anh chị em. Tôi sẽ làm mọi thứ tôi có thể. Tôi sẽ đưa nó vào ngay trong những cuộc truyền giáo nước ngoài, vậy tôi biết nó sẽ hoạt động vì Nước Đức Chúa Trời. Và nếu ý Chúa, chính tôi, tôi sẽ đem nó đến các vùng đất, để mang đến Phúc âm này giống như vậy mà anh em đang ngồi, lắng nghe tuần này, thế thì tôi biết nó sẽ được thực hiện theo cách mà anh em đã tin Nó. Xin Chúa giúp tôi làm điều đó.

⁵ Tôi rất biết ơn vì sự tham dự tuyệt vời tuần này, và vì tất cả các bạn những người được nối máy lại tối nay bằng những—những đường dây điện thoại. Và chúng tôi biết ơn mỗi người trong các bạn.

⁶ Billy đã nói với tôi sáng nay, anh ấy nói, “Bố ơi, nếu bố đến với con sáng nay, sớm, ngay sau khi trời sáng, và đứng ra ở đây trong những nơi này và nhìn những người mẹ đang cho con bú trong xe hơi, họ là những người đáng thương đang ngồi trong cơn mưa đó, chờ đợi những cánh cửa mở ra!” Anh em thấy tôi thật là kẻ đạo đức giả nếu tôi nói với anh em bất cứ điều gì ngoài Lẽ thật? Tôi thực sự sẽ là một người xấu xa. Đôi khi tôi phải bị tổn thương, nhưng không phải vì tôi muốn thế, mà là vì...Đó không phải là tôi đang làm tổn thương. Đó là Lẽ thật mà làm tổn thương. Và tôi—tôi...Nhưng tôi tin đó là lý do anh em đến, bởi vì tôi chân thành hết lòng với anh chị em, và làm tất cả những gì tôi có thể làm để giúp đỡ anh chị em. Xin Chúa giúp đỡ mỗi người và mỗi một người trong anh chị em.

⁷ Và bây giờ tôi muốn cảm ơn nhiều người vì sự hợp tác tốt đẹp của họ, người dân của thành phố ở đây, cũng vậy, mà đã cho chúng ta, cho chúng ta thuê nhà trường này, thánh phòng này và phòng tập thể dục. Và tôi muốn cảm ơn các quan chức nếu quý vị ở đây. Và tôi cũng muốn cảm ơn Thurston Colvin, là người trông coi ở đây, vì sự hợp tác tốt đẹp của anh ấy trong việc giúp đỡ chúng ta có được điều này và ở với chúng ta mỗi đêm.

⁸ Chúng tôi cảm ơn lực lượng cảnh sát Jeffersonville đã đến đây và theo dõi, với một chi phí thật rẻ. Tôi nghĩ khoảng hai đô-la một giờ, mà cảnh sát được đưa lên đây làm nhiệm vụ đặc biệt, để bố trí đậu chiếc xe hơi vào bãi, để thấy rằng không có...không có gì xảy ra, và mọi thứ đều ổn. Chúng ta biết ơn mọi người vì

điều đó. Và cũng vậy, đối với người—người, kỹ sư ở đây vừa mới gia—gia nhập, tôi đã để ý đến anh ấy. Và tất cả những gì liên quan đến điều này, chúng tôi chắc chắn biết ơn anh em.

⁹ Tôi cảm ơn mỗi người trong anh chị em vì những món quà. Billy vừa mang đến cho tôi, chiều nay, một—một món quà, một vài trong số chúng, và những cái hộp, kẹo, và vân vân. Và một trong chúng là bức tranh các—các Phước Lành, với một bức tranh về Đấng Christ đã làm việc trong đó, với Bài giảng trên Núi. Và nó chắc chắn là đẹp. Tôi chắc chắn cảm ơn anh chị em. Và rất nhiều điều, tôi không biết làm thế nào để cảm ơn các bạn. Thế thì, cũng vậy, vì sự tài trợ—tài trợ, tài chính của quý vị cho buổi nhóm, chúng tôi chắc chắn biết ơn sâu sắc điều đó, với tất cả tấm lòng của chúng tôi. Xin Chúa ban phước cho mỗi người trong anh chị em, dồi dào.

¹⁰ Billy nói, có nhiều người, anh em đã xin phỏng vấn riêng trong suốt thời gian đó. Và nhiều người đã yêu cầu và có những đứa con bé bỏng để được dâng hiến.Ồ, tôi muốn làm điều đó biết bao!

Nhưng, anh em thấy đấy, khi tôi đến lần này, thật rất khẩn cấp. Tôi phải ở lại đúng đắn, mọi lúc, và học hỏi Lời này trong sự cầu nguyện, vì việc mang đến những Sứ điệp này. Thấy đó, chúng không...Chúng—chúng phi thường đối với chúng ta, bởi vì đó là sự tìm thấy ý chỉ của Đức Chúa Trời và rồi nói ra các sự việc. Và tất cả điều đó phải gặp nhau, và cầu xin Đức Chúa Trời chỉ mở ra cái nào.

¹¹ Bây giờ, ý Chúa, chúng ta sẽ sớm trở lại, ngay khi chúng ta có thể tìm thấy một ngày. Tôi đã làm một—một đề nghị, hay—hay nói điều gì đó về Lễ Phục sinh. Tốt hơn là tôi nên kiểm tra điều đó, bởi vì tôi nghĩ tôi có một lịch trình ở California trong khoảng thời gian đó. Vì vậy điều đó có thể sai. Tuy nhiên, khi chúng tôi trở lại đền tạm, chúng tôi sẽ gửi cho anh em một tấm thiệp, và hội thánh, và—và cho anh em ngày—ngày và giờ. Rồi tôi sẽ, có lẽ vào lúc đó, một lần nữa...

¹² Tôi đã không có thời gian nào để cầu nguyện cho người đau. Chúng ta chưa có một buổi nhóm nào mà chúng ta đã mang dân sự lên và cầu nguyện cho họ. Chúng ta đã phái họ đi. Và các anh

em của chúng ta ở đây đã giảng, Anh Lee Vayle và Anh...Những anh em khác này đã giảng, và cầu nguyện cho người đau, và làm phép báp-têm bằng nước, đúng hơn là, làm phép báp-têm, và để tôi ở lại một mình với Lời. Chúng ta cảm ơn những người này. Họ đã làm một công việc dũng cảm.

¹³ Có rất nhiều người bạn ở đây tôi muốn gặp. Tôi nhìn xuống và thấy John và Earl. Và có Tiến sĩ Lee Vayle, một trong những người điều hành chiến dịch. Anh Roy Borders. Những người này họ, tôi thậm chí đã không...Tôi thậm chí chưa từng được bắt tay họ. Tôi chưa có cơ hội. Tôi nghĩ về những người bạn của tôi từ Kentucky, và xung quanh đây, và những người bạn mục sư truyền đạo, tôi muốn bắt tay họ biết bao! Anh Blair, tôi để ý anh ấy ở đây ngày nọ. Và nhiều người trong số những người đó mà tôi—tôi yêu mến, và họ đã đến dự nhiều buổi nhóm, và thậm chí tôi chưa bao giờ bắt tay họ. Tôi—tôi đang cố gắng...Không phải vì tôi không muốn làm điều đó; đó là bởi vì tôi không có thời gian để làm điều đó, và tôi thật sự vội vàng.

¹⁴ Dâng hiến con trẻ, chắc chắn vậy. Con trai của chính tôi, cháu nội của tôi được cho là được dâng hiến tại buổi nhóm này. Tôi không có thời gian để làm điều đó; bé David. Tôi là ông nội, hai lần bây giờ. Vì vậy, Ông May, nếu ông ấy ở đây tối nay, người đưa cho tôi cây gậy đó, có vẻ như tôi sẽ phải sử dụng nó khá sớm.

¹⁵ Vì vậy, và tôi đã nói với Billy, tôi nói, “Kinh Thánh đã nói rằng ‘làm tăng lên nhiều và làm cho đầy dẫy trái đất,’ nhưng toàn bộ gánh nặng đã không được trao cho con.” Và những đứa cháu trai này đang ra đời nhanh chóng.

Và vì vậy, hãy nhớ, con dâu tôi đã hiếm muộn, ngay từ đầu. Cô ấy không thể có con. Và một ngày nọ, rời khỏi một buổi nhóm, Chúa đã phán với tôi và nói, “Loyce, con sẽ có một con trai. Chúa đã ban phước cho con. Bệnh phụ nữ của con không còn nữa.” Bé Paul được sinh ra, chín tháng sau đó.

¹⁶ Hai tháng trước khi đứa bé này xuất hiện, tôi đang ngồi, ăn điểm tâm vào một buổi sáng, tại bàn, và Loyce và Billy đang ngồi đối diện với tôi. Và tôi thấy Loyce đang cho một em bé bú với một màu hồng...hay một cái mền màu xanh bọc quanh nó. Và Billy đang ngồi trong góc, đang cho bé Paul ăn. Tôi nói, “Billy, bố vừa

thấy một khả tượng. Loyce đang cho một đứa bé bú được quán trong một cái chăn màu xanh.”

Anh ấy nói, “Điều đó xảy ra vào dịp chuyển đi sản của con. Đến bây giờ chỉ còn chín tháng nữa thôi.”

Mười một tháng sau, bé David được sinh ra. Và tôi chưa thể dâng nó cho Chúa, và sẽ không cho đến khi chúng ta trở lại. Vậy anh em thấy đó là gì.

17 Tôi yêu mọi người và sự thông công của họ biết bao! Nhưng các anh em của chúng ta đã cầu nguyện cho người đau, và tôi biết đó là một sự thành công. Mỗi đêm chúng ta cầu nguyện cho người đau, người này đặt tay lên người kia, tất cả chúng ta cùng nhau, mà cách đó nó bao hàm mọi sự. Nhưng có lẽ, nếu Đức Chúa Trời muốn...Tôi sẽ đánh dấu nó trên thể, nếu chúng ta gửi nó. Trở lại, tôi muốn dâng hiến khoảng hai hay ba ngày, một lần nữa, chỉ để cầu nguyện cho người đau và làm những gì chúng ta có thể làm theo cách đó. Bây giờ, và tôi cảm ơn mọi người vì sự giúp đỡ của họ, một lần nữa.

18 Bây giờ tôi chỉ muốn đưa ra nhận xét, chỉ một lát, về—về Sự điệp buổi sáng. Không nghi ngờ gì, tôi đã không hoàn thành được điều đó, nhưng tôi nghĩ anh em hiểu. Và tôi chắc rằng anh em đã không...Anh em sẽ không bao giờ biết cảm giác dành cho tôi khi làm điều đó.

19 Bây giờ, nó dường như rất đơn giản đối với anh em. Nhưng, anh em, anh em thấy mình đang làm gì không? Anh em đang thay thế Đức Chúa Trời, để tuyên bố Điều gì đó. Và trước khi tôi làm điều đó, phải có câu trả lời đến từ Đức Chúa Trời. Và Ngài phải giáng xuống, và Ngài đã tỏ cho thấy chính Ngài một cách rõ ràng, và ban cho sự Khả thị. Do đó, hãy xem, điều này là đối với Hội thánh. Và hãy nhớ, tôi đã nói, “Những điều này, những gì tôi đã nói, là chỉ dành cho Hội thánh.”

20 Và để anh em có thể có sự tự tin và biết, đó cũng là Đức Chúa Trời đã phán với tôi ở trên đó nơi không có con sóc, “Hãy nói, và nói chúng sẽ ở đâu.” Và ba lần liên tiếp nó đã xảy ra. Bây giờ, nếu Ngài có thể bởi cùng Lời đó tạo ra điều gì đó mà không có ở đó, hưởng chi Điều này sẽ nắm giữ chắc hơn nữa vào Ngày Phán xét! Thấy không? Nhiều người đã ở đó để thấy những điều này,

và biết. Như Phao-lô đã nói, trong những ngày đã qua. Có những người ở với ông, những người mà—những người đã cảm thấy mặt đất rung động, và không nghe tiếng nói, nhưng họ—họ đã nhìn thấy—Trụ Lửa.

²¹ Tuy nhiên, điều đó đã giúp ích cho tôi, mặc dù, sau khi nó chấm dứt, để nhìn thấy những người chồng và những người vợ, mà tôi biết là những Cơ-đốc nhân chân chính, đang ôm nhau và khóc.

²² Và hãy lắng nghe, thưa các bạn, Đức Chúa Trời xác nhận Lời Ngài với những dấu hiệu và sự chứng thực, để chứng minh rằng Nó đúng, Lời được phán ra. Bây giờ hãy nhớ, Ánh sáng đó đã ở trong Đám Mây đó, mà đã tỏ sự Khải thị...

Tôi đã...Con gái nhỏ của tôi đã nói với tôi, Sarah ở đây, rằng khi chúng...Ngôi trường đó ở Arizona đang nhìn lên đó trên bầu trời không một gợn mây, và nhìn thấy Đám Mây này một cách bí ẩn trong ngọn núi đó, đi lên đi xuống, với một Ngọn Lửa màu hổ phách đang cháy trong Nó. Giáo viên đã cho các lớp học nghỉ và cả trường học, và đưa chúng ra phía trước, và nói, “Các em có bao giờ thấy điều gì giống như thế không? Hãy nhìn cách điều đó ở đó kia.”

Hãy nhớ, đó cũng giống như Ánh sáng màu hổ phách trên đá đó. Vì vậy cũng chính Đức Chúa Trời đó, cùng một Khải huyền, đã phán, “Hãy bảo họ làm *điều này*.” Là những gì tôi đã nói với anh em sáng nay, vì vậy Nó đấy.

²³ Nếu tình cờ xảy ra với người bạn tốt của tôi đó, Anh Roy Roberson, đang lắng nghe ở Tucson. Roy, anh còn nhớ, ngày nọ, Khải tượng anh đã thấy khi chúng ta đang đứng trên núi không? Anh đến gần tôi, và Đám Mây đó ở trên đỉnh núi? Lúc đi xuống, anh biết những gì Ngài đã phán bảo anh; và tôi đã nói với anh ở nhà đó, ngày nọ không? Chính là điều đó, Roy. Đừng lo lắng nữa, con trai. Nó đã qua rồi.

²⁴ Anh em thật sự không biết điều đó có nghĩa gì! Đó là ân điển. Ngài yêu anh em. Và anh em yêu mến Ngài, khiêm nhường hầu việc Ngài và thờ phượng Ngài trong những ngày còn lại của mình. Hãy hạnh phúc, cứ tiếp tục và sống như anh em đang có. Nếu anh em hạnh phúc, hãy tiếp tục cách đó. Đừng bao giờ làm

điều gì sai trái lần nữa, như thế. Cứ tiếp tục. Đó là ân điển của Đức Chúa Trời.

²⁵ Bây giờ tôi muốn cầu nguyện lần nữa trước khi chúng ta đi vào trong Lời. Bao nhiêu người sẽ cầu nguyện cho tôi? Tôi cứ đi từ buổi nhóm này đến buổi nhóm khác. Anh chị em sẽ cầu nguyện chứ?

Anh chị em biết đấy, tôi muốn hát cho anh em một bài hát ngắn, tất cả chúng ta cùng nhau, trước khi chúng ta đi đến Lời. Chỉ để...để chúng ta biết Đức Chúa Trời...Chỉ một sự dâng hiến nhỏ. Anh em đã bao giờ nghe bài hát nhỏ này chưa, *Ngài Chăm Sóc Anh?* “Qua ánh nắng mặt trời và nỗi buồn, Ngài chăm sóc anh.”

²⁶ Cô gái trẻ đang đến với cây đàn piano. Này, tôi cũng muốn cảm ơn quý cô này. Tôi thậm chí không biết cô ấy là ai. Đó là một trong những con gái của chấp sự ở đây. Tôi chắc chắn...Con gái nhỏ của Anh Wheeler. Bây giờ cô ấy đã lớn. Cô ấy là một em bé đã ngồi trên đầu gối tôi, cách đây không lâu, và bây giờ cô ấy là một người nữ trẻ. Vì vậy tôi chắc chắn cảm ơn cô ấy rằng cô ấy đã sử dụng tài năng của mình trong âm nhạc, và bây giờ cô ấy chơi rất hay. Mời em vui lòng chơi hợp âm cho chúng ta chứ, em gái? Tất cả chúng ta cùng hát nào.

Ngài chăm sóc anh,
Ngài chăm sóc anh;
Khi trời tươi sáng hay u tối,
Ngài chăm sóc anh.

Các bạn thích điều đó không? Chúng ta hãy hát lại bài đó, tất cả cùng hát.

Ngài chăm sóc anh,
Ngài chăm sóc anh;
Khi trời tươi sáng hay u tối,
Ngài chăm sóc anh.

Anh Dauch, Ngài cũng chăm sóc anh, thưa Anh. Anh không yêu Ngài sao?

Chúng ta hãy cúi đầu giờ này.

27 Kính lạy Chúa Từ Ái, với ghi chú nhỏ này ở đây về một vài điều con muốn nói với dân sự, và nói lại lần nữa để nhắc lại sáng nay, vì đó là những gì dân sự đến nghe. Con cầu nguyện, Chúa ôi, rằng Ngài sẽ cho dân sự thấy rằng Đức Chúa Trời yêu thương và chăm sóc. Và không phải con đã đưa ra Điều đó, Chúa ôi, nó đã được chứng thực rằng đó là Lẽ thật. Vì vậy, con cầu xin, lạy Chúa yêu dấu, rằng tình yêu của Ngài sẽ luôn ở lại giữa dân sự. Tối nay, phải có sự chia tay sau buổi nhóm này và đi về những ngôi nhà khác nhau của mình, nó—nó hầu như khiến chúng con, một số, cảm động sâu sắc, Chúa ôi. Con cầu xin Ngài ban phước cho những người này.

28 Bây giờ khi chúng ta đến gần Lời, trong sự cầu nguyện, và đến gần Lời được chép ra, chúng con cầu xin rằng Ngài sẽ nhận lấy Lời được chép ra này và làm cho Nó sống động với chúng con tối nay. Và khi chúng con rời tòa nhà này tối nay để đi đến những ngôi nhà khác nhau của chúng con, xin cho chúng con nói giống như những người đến từ Em-ma-út, đã bước đi với Ngài cả ngày mà vẫn không biết Ngài; nhưng khi Ngài đưa họ vào trong phòng đêm đó, và các cửa đều đóng lại, Ngài đã làm điều gì đó giống như Ngài đã làm trước khi Ngài bị đóng đinh. Bởi điều đó, họ biết Ngài đã sống lại.

Xin làm điều đó lần nữa tối nay, Chúa ôi. Xin nhậm lời, trong khi các cánh cửa được đóng lại, và nhóm nhỏ của Ngài ở đây đang ngồi, chờ đợi. Và, Cha ôi, khi chúng con về nhà, chúng con sẽ nói giống như họ đã nói, “Lòng chúng ta há chẳng nóng nảy trong chúng ta khi Ngài nói chuyện với chúng ta dọc đường!” Chúng con giao phó chính mình, và tất cả, trong tay Ngài, Chúa ôi. Hãy làm với chúng con khi Ngài thấy thích hợp. Nhân Danh Chúa Jêsus. A-men.

29 Bây giờ chúng ta hãy đi ngay vào sự hầu việc bây giờ, nhanh lên. Bây giờ lật ra với tôi, nếu anh em muốn, đến Sách Hê-bơ-rơ, và một sự khả thị khác về Sứ điệp. Chúng ta sẽ nói chỉ trong chốc lát tối nay, ý Chúa. Và rồi trong khi đọc ba câu đầu tiên của Hê-bơ-rơ 7:1 đến 3, và sau đó bình luận về điều này. Và chúng ta không biết Chúa sẽ làm gì; chúng ta không biết. Điều duy nhất chúng ta làm là chỉ tin, quan sát, cầu nguyện. Đúng không? Và

tin rằng “Ngài sẽ làm cho mọi sự hiệp lại có ích cho những người yêu mến Ngài,” bởi vì Ngài đã hứa.

Vì Mê-n-chi-xê-đéc này, là vua của Sa-lem, thầy tế lễ của Đức Chúa Trời chí cao, người đã gặp Áp-ra-ham trở về sau sự tàn sát của các vua, và chúc phước cho ông;

Áp-ra-ham cũng đã lấy một phần mười về mọi của cải mình mà dâng cho; trước hết là bởi sự thông giải Vua công bình, và sau đó cũng là Vua của Sa-lem, nghĩa là, Vua bình an;

Chúng ta hãy đọc thêm một chút nữa.

Người không cha, không mẹ, không gia phả,...không có ngày đầu mới sanh, hoặc ngày rốt qua đời; nhưng được làm giống như Con Đức Chúa Trời; vẫn làm một thầy tế lễ mãi mãi.

³⁰ Hãy suy nghĩ về Người vĩ đại này, về Người này phải vĩ đại biết bao! Và bây giờ, câu hỏi là, “Người này là Ai?” Các nhà thần học đã có những ý kiến khác nhau. Nhưng kể từ khi mở ra Bày Ẩn, Sách màu nhiệm mà đã huyền bí đối với chúng ta...Theo Khải huyền 10:1 đến 7, tất cả những sự màu nhiệm được chép trong Sách này, điều đó đã được giấu kín qua thời đại của những nhà cải chánh, được cho là được đưa ra trong sự bày tỏ bởi thiên sứ của thời đại hội thánh cuối cùng. Bao nhiêu người biết điều đó đúng? Đúng vậy, được cho là được mang đến. Tất cả những sự màu nhiệm của Sách màu nhiệm sẽ được bày tỏ cho sứ giả Lao-đi-xê của thời đại đó.

³¹ Thấy có nhiều tranh cãi về Người này và chủ đề này, Tôi nghĩ chúng ta nên đột phá vào đó, để tìm ra đây là Ai. Bây giờ, có nhiều trường phái tư tưởng về Ngài.

Một trong những trường phái là, tuyên bố, “Người chỉ là một huyền thoại. Người thực sự không phải là một người.”

Và những người khác nói, rằng, “Đó là một chức tế lễ. Đó là chức tế lễ Mê-n-chi-xê-đéc.” Đó là điều có nhiều khả năng nhất, mà phù hợp đối với bên đó tốt hơn họ có với bên kia, là bởi vì họ nói đó là chức tế lễ.

Không thể là như thế được, vì trong câu thứ 4 Nó nói Ngài là một Người, một “Con người.” Vì vậy, để là một Người, Người phải có một nhân cách, một “Con người.” Không phải là một phẩm chức; nhưng là một Người! Vì vậy Người không chỉ là một phẩm chức tế lễ, Người cũng không phải là một huyền thoại. Ngài là một Người.

³² Và Người là Đòi đòi. Nếu anh em để ý, “Người không cha. Người không mẹ. Người không có ngày đầu mới sanh. Và Người cũng không có ngày rớt qua đời.” Và dù Người từng là ai thì vẫn đang sống động tối nay, bởi vì Kinh Thánh đã nói ở đây, rằng, “Người không cha, không mẹ, không có ngày đầu mới sanh, cũng không ngày rớt qua đời.” Vì vậy Đó ắt phải là một Người Đòi đòi. Đúng thế không? Một Người Đòi đòi! Vì vậy đó có thể chỉ là một Người, đó là Đức Chúa Trời, bởi vì Ngài là Đấng Đòi đòi duy nhất. Đức Chúa Trời!

³³ Bây giờ, trong Ti-mô-thê Nhất 6:15 và 16, nếu anh em muốn đọc điều đó lúc nào đó, tôi muốn anh em đọc nó.

Bây giờ, điều mà tôi dám chắc là, rằng, Ngài là Đức Chúa Trời, bởi vì Ngài là Người duy nhất có thể bất tử. Và bây giờ, Đức Chúa Trời thay đổi chính Ngài thành Người; đó là những gì Ngài đã có, “Không cha, không mẹ, không có sự bắt đầu của đời sống, không có ngày rớt qua đời.”

³⁴ Bây giờ chúng ta tìm thấy trong Kinh Thánh mà nhiều người dạy rằng, “ba nhân cách trong bốn tánh Đức Chúa Trời.” Vì vậy, anh em không thể có một nhân cách mà không phải là một con người. Phải có một người để làm nên một nhân cách.

Một mục sư Báp-tít, cách đây vài tuần, đến nhà tôi, và nói, “Tôi muốn nói thẳng với anh về Đức Chúa Trời lúc nào đó khi anh có thời gian.” Đã gọi cho tôi, thì đúng hơn.

³⁵ Tôi nói, “Tôi có thời gian ngay bây giờ, bởi vì tôi muốn nói thẳng, và chúng ta bỏ qua một bên mọi thứ khác, để làm điều đó.”

Và ông ấy đến, ông nói, “Anh Branham, anh dạy rằng chỉ có một Đức Chúa Trời.”

Tôi nói, “Vâng, thưa ông.”

Ông nói, “Ồ,” ông nói, “tôi tin có một Đức Chúa Trời, nhưng một Đức Chúa Trời trong ba Ngôi.”

Tôi nói, “Thưa các ông, mời ông lặp lại điều đó lần nữa.”

Ngài phán, “Một Đức Chúa Trời, trong ba Ngôi.”

³⁶ Tôi nói, “Ông đã đi học ở đâu?” Hiểu không? Và ông ấy nói với tôi một—một trường đại học Kinh Thánh. Tôi nói, “Tôi có thể tin điều đó. Ông không thể là một người mà không có một nhân cách. Và nếu ông là có nhân cách, ông là một nhân cách cho chính mình. Ông là một cá nhân, riêng biệt.”

Và ông nói, “Ồ, các nhà thần học thậm chí không thể giải thích điều đó.”

Tôi nói, “Nó là bởi sự mặc khải.”

Và ông nói, “Tôi không thể chấp nhận sự mặc khải.”

³⁷ Tôi nói, “Thế thì không có cách nào để Đức Chúa Trời bày tỏ với ông, bởi vì, ‘Nó được che giấu khỏi đôi mắt của những người khôn ngoan và sáng dạ, và được bày tỏ cho những con trẻ,’ được bày tỏ, sự khải thị, ‘được bày tỏ cho những con trẻ như vậy sẽ chấp nhận, học hỏi nó.’” Và tôi nói, “Sẽ không có cách nào để Đức Chúa Trời cho ông hiểu; ông tự nhắm mắt mình lại khỏi Ngài.”

Toàn bộ Kinh Thánh là sự khải thị của Đức Chúa Trời. Toàn bộ Hội thánh được xây dựng trên sự mặc khải của Đức Chúa Trời. Không có cách nào khác để biết Đức Chúa Trời, chỉ bằng sự mặc khải. “Cho người mà Con muốn bày tỏ Ngài.” Khải huyền; mọi thứ là sự khải thị. Vì vậy, để chấp nhận...không chấp nhận sự mặc khải, thì anh em chỉ là một nhà thần học lạnh lùng, và không có hy vọng cho anh em.

³⁸ Bây giờ, bây giờ, chúng ta thấy rằng Người này “không cha, không mẹ, không ngày bắt đầu hay ngày cuối rốt của đời sống.” Đó là Đức Chúa Trời, *en morphe*.

Bây giờ, từ—từ ngữ đó, từ ngữ Hy Lạp, có nghĩa là, “thay đổi,” đã được sử dụng, thay đổi chính Ngài, *en morphe*, từ một Người thành...một người, từ Hy Lạp ở đó, *en morphe*, có nghĩa là...nó được lấy ra từ hành động sân khấu, rằng một người đang thay đổi mặt nạ của mình, để làm cho anh ta thành nhân vật nào khác.

³⁹ Giống như trong—trong trường học, vừa mới đây, tôi tin, Rebekah, ngay trước khi cô ấy tốt nghiệp, họ đã có một vở kịch của Shakespeare. Và một thanh niên đã phải thay y phục của mình nhiều lần, bởi vì anh ấy đã đóng hai hay ba phần khác nhau; nhưng, cùng một người. Anh ta đi ra, một lần, anh ta là kẻ ác; và khi anh xuất hiện lần sau, anh là một nhân vật khác. Và bây giờ từ Hy Lạp, *en morphe*, có nghĩa rằng anh ta “đã thay đổi mặt nạ của mình.”

⁴⁰ Và đó là những gì Đức Chúa Trời đã làm. Đó là cùng một Đức Chúa Trời mọi lúc. Đức Chúa Trời trong hình thức của Cha, Thánh—Thánh Linh, Trụ Lửa. Cùng một Đức Chúa Trời đã trở nên xác thịt và ở giữa chúng ta, *en morphe*, được mang ra để Ngài có thể được nhìn thấy. Và bây giờ cũng chính Đức Chúa Trời đó là Đức Thánh Linh. Cha, Con, Thánh...không phải ba Đức Chúa Trời; ba chức vụ, ba hành động của một Đức Chúa Trời.

⁴¹ Kinh Thánh nói, “Có một Đức Chúa Trời,” không phải ba. Nhưng đó là cách mà họ không thể...Anh em không thể hiểu được điều này và có ba Đức Chúa Trời. Anh em sẽ không bao giờ thuyết phục một người Do Thái điều đó. Tôi sẽ nói với anh em điều đó. Người mà biết rõ hơn, người đó biết chỉ có một Đức Chúa Trời.

⁴² Để ý, giống như tác phẩm điêu khắc, người đó che giấu, với một—một mặt nạ trên nó. Đó là những gì Đức Chúa Trời đã làm cho thời đại này. Nó đã được giấu kín. Tất cả những điều này đã được giấu kín, và được cho là được bày tỏ trong thời đại này. Bây giờ, Kinh Thánh nói chúng sẽ được bày tỏ trong thời đại sau cùng. Nó giống như một nhà điêu khắc giữ tác phẩm của mình—tác phẩm của mình được che phủ cho đến lúc anh ta lấy lớp che phủ ra khỏi nó và nó ở đó.

Và đó là những gì Kinh Thánh đã có. Đó là công việc của Đức Chúa Trời đã được che phủ. Và Nó đã được giấu kín kể từ khi sáng thế, và sự mâu nhiệm gấp bảy lần của Nó. Và Đức Chúa Trời đã hứa trong thời đại này, vào thời đại của hội thánh Lao-đi-xê này, Ngài sẽ gỡ mặt nạ ra khỏi toàn bộ sự việc và chúng ta có thể nhìn thấy Nó. Thật là một điều vinh hiển!

⁴³ Đức Chúa Trời, *en morphe*, được che mặt trong Trụ Lửa. Đức Chúa Trời, *en morphe*, trong một Người được gọi là Jêsus. Đức Chúa Trời, *en morphe*, trong Hội thánh của Ngài. Đức Chúa Trời ở trên chúng ta, Đức Chúa Trời ở cùng chúng ta, Đức Chúa Trời ở trong chúng ta; sự hạ mình của Đức Chúa Trời.

Ở trên đó, thánh khiết, không ai có thể chạm vào Ngài; Ngài đã định cư trên núi, và thậm chí nếu một động vật đến gần núi, phải chết.

Và rồi Đức Chúa Trời giáng xuống và thay đổi trại của Ngài, và xuống và sống với chúng ta, trở nên một người trong chúng ta. “Và chúng ta đã nắm giữ Ngài,” Kinh Thánh nói. Ti-mô-thê Nhất 3:16, “Mọi người đều cho sự mầu nhiệm của sự tin kính là lớn lắm; vì Đức Chúa Trời đã được bày tỏ trong xác thịt, được sờ bằng tay.” Đức Chúa Trời ăn thịt. Đức Chúa Trời đã uống nước. Đức Chúa Trời đã ngủ. Đức Chúa Trời đã khóc. Ngài là một trong chúng ta. Đẹp đẽ, làm hình bóng trong Kinh Thánh!

Đó là Đức Chúa Trời ở trên chúng ta; Đức Chúa Trời ở cùng chúng ta; bây giờ đó là Đức Chúa Trời ở trong chúng ta, Đức Thánh Linh. Không phải là Ngôi thứ ba; cùng một Người mà thôi!

⁴⁴ Đức Chúa Trời đã giáng xuống và trở nên xác thịt, và chịu chết, trong Đấng Christ; để Ngài có thể làm sạch Hội thánh, hầu cho đi vào trong Nó, bước vào sự thông công. Đức Chúa Trời yêu thích sự thông công. Đó là điều mà Ngài đã tạo nên con người vào lần đầu tiên, là vì sự thông công; Đức Chúa Trời đã ở một mình, với những Chê-ru-bim.

⁴⁵ Và để ý bây giờ, Ngài đã làm nên con người, và con người đã sa ngã. Vì vậy Ngài đã giáng xuống và cứu chuộc con người, bởi vì Đức Chúa Trời yêu thích được thờ phượng. Chính từ *thần* có nghĩa là “đối tượng của sự thờ phượng.”

Và điều này đến giữa chúng ta, như Trụ Lửa, như điều gì đó mà thay đổi lòng chúng ta, đó là cùng một Đức Chúa Trời đã phán, “Hãy có sự sáng,” và có sự sáng. Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.

⁴⁶ Bây giờ, ban đầu Đức Chúa Trời đã ngự một mình, với những thuộc tính của Ngài, như tôi đã nói về sáng nay. Đó là ý tưởng của

Ngài. Không có gì cả, chỉ một mình Đức Chúa Trời, nhưng Ngài có những ý tưởng.

Giống như một kiến trúc sư vĩ đại có thể ngồi xuống, trong tâm trí của ông, và vẽ ra những gì ông nghĩ đó là, ông sẽ—sẽ xây dựng. Tạo dựng, bây giờ, ông không thể tạo ra. Ông có thể lấy điều gì đó đã được tạo ra và làm cho nó trong một hình dạng khác; bởi vì Đức Chúa Trời là cách duy nhất...Đấng duy nhất có thể tạo dựng. Nhưng ông có trong tâm trí những gì mình sẽ làm, và đó là những suy nghĩ của ông, đó là những ham muốn của ông. Vậy thì đó là một ý tưởng, và rồi ông nói nó, và đó là một lời nói.

⁴⁷ Và một—một lời là một ý tưởng, khi nó được biểu lộ, đó là một lời. Một ý tưởng được biểu lộ là một lời nói, nhưng nó phải là một ý tưởng trước tiên. Vì vậy, đó là những thuộc tính của Đức Chúa Trời; rồi nó trở thành một ý nghĩ, rồi một lời.

⁴⁸ Để ý. Những ai có, Sự sống Đời đời, tối nay, đã ở với Ngài và ở trong Ngài, trong suy nghĩ của Ngài, trước khi có một Thiên sứ, ngôi sao, Chê-ru-bim, hay bất cứ điều gì khác. Đó là Đời đời. Và nếu anh em có Sự sống Đời đời, anh em luôn như vậy. Không phải sự hiện hữu của anh em ở đây, nhưng hình dáng và hình dạng mà Đức Chúa Trời vô hạn...

⁴⁹ Và nếu Ngài không phải là vô hạn, thì Ngài không phải là Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời phải là vô hạn. Chúng ta là hữu hạn; Ngài là vô hạn. Và Ngài hiện diện khắp mọi nơi, toàn tri, và vô sở bất năng. Nếu Ngài không phải, thì Ngài không thể là Đức Chúa Trời. Biết mọi sự, mọi nơi, bởi vì sự hiện diện khắp nơi của Ngài. Toàn tri làm cho Ngài hiện diện khắp nơi. Ngài là một Hữu thể; Ngài không giống như gió. Ngài là một Hữu thể; Ngài ngự trong một ngôi nhà. Nhưng là vô sở bất tri, biết mọi điều, làm cho Ngài có mặt khắp mọi nơi, bởi vì Ngài biết mọi sự đang diễn ra.

Không thể có một con bọ chết nào chớp mắt mà Ngài không biết. Và Ngài đã biết điều đó trước khi có thế giới, nó đã chớp mắt bao nhiêu lần, và nó có bao nhiêu mỡ trong nó, trước khi từng có một thế giới. Đó là sự vô hạn. Chúng ta không thể hiểu được điều đó trong tâm trí mình, nhưng đó là Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời, vô hạn!

⁵⁰ Và nên nhớ, anh em, đôi mắt của anh em, tâm vóc của anh em, bất kể anh em là gì, anh em đã ở trong suy nghĩ của Ngài lúc ban đầu. Và điều duy nhất mà anh em có là sự diễn đạt, lời nói. Sau khi Ngài suy nghĩ điều đó, Ngài đã phán điều đó, và anh em có ở đây. Nếu không, nếu anh em không ở trong suy nghĩ của Ngài, không có cách nào cho anh em từng ở đó, vì Ngài là Đấng ban cho Sự sống Đời đời.

⁵¹ Anh em còn nhớ cách chúng ta đọc Kinh Thánh không? “Không phải người nào ao ước, hay người nào bôn ba mà được, bèn là bởi Đức Chúa Trời!” Và rằng sự định trước của Ngài có thể đúng, Ngài có thể chọn, trước bất cứ lúc nào. Ai...Đức Chúa Trời là Đấng tế trị trong sự lựa chọn của Ngài. Anh em có biết điều đó không? Đức Chúa Trời là đấng tế trị.

Ai đã ở đó để nói với Ngài một cách tốt hơn để tạo nên thế giới? Ai dám nói với Ngài rằng Ngài đang điều hành công việc của Ngài sai trật?

Ngay cả chính—chính Lời, tự Nó, rất tối cao. Ngay cả sự khải thị cũng có quyền tối thượng. “Ngài bày tỏ cho người mà Ngài muốn bày tỏ.” Chính sự khải thị, tự nó, là tối cao trong Đức Chúa Trời. Đó là cách người ta nhấn mạnh vào các sự việc, và nhảy vào các thứ, và tấn công các thứ, mà không biết họ đang làm gì. Đức Chúa Trời là Đấng tế trị trong các công việc của Ngài.

⁵² Bây giờ chúng ta tìm thấy Ngài lúc ban đầu, những thuộc tính của Ngài. Và, bây giờ, anh em đã ở với Ngài lúc đó. Sau đó là khi Sách Sự Sống xuất hiện.

Bây giờ, chúng ta đọc qua ở đây trong Khải huyền chương 13, câu thứ 8, rằng, “Con thú đến trên đất,” trong những ngày sau rốt này, “sẽ lừa dối tất cả những người đó trên trái đất mà không có tên trong Sách Sự Sống của Chiên Con trước khi sáng lập thế gian.”

⁵³ Hãy suy nghĩ về điều đó! Trước khi Chúa Jêsus được sanh ra, bốn ngàn năm trước khi Ngài đến trên đất, và nhiều ngàn năm trước khi anh em đến trên đất, Chúa Jêsus, trong tâm trí của Đức Chúa Trời, đã chết vì tội lỗi của thế gian, và Sách Sự Sống đã được lập, và tên của anh em đã được ghi vào Sách Sự Sống đó, trước khi sáng thế. Đó là Lễ thật Kinh Thánh. Đấy, tên của anh em đã

được Đức Chúa Trời định trước và được ghi vào Sách Sự Sống trước khi sáng thế.

⁵⁴ Anh em đã ở đó trong những thuộc tính của Ngài. Anh em không nhớ điều đó, không, bởi vì anh em chỉ là một phần trong Sự Sống của Ngài. Anh chị em là một phần của Đức Chúa Trời khi anh chị em trở nên con trai hay con gái của Đức Chúa Trời.

Cũng như anh chị em là một phần của người cha trên đất của mình! Đúng vậy. Anh em là...Người nam mang huyết sắc tố, huyết. Và khi điều đó đã đi vào—trong trứng, thì anh em trở thành một phần của cha mình; và mẹ anh em, cũng là một phần của cha anh em; vì vậy tất cả anh em là một phần của cha mình.

Vinh hiển thay! Điều đó để cho giáo phái ra khỏi, hoàn toàn. Ừ-m. Chắc chắn vậy! Đức Chúa Trời, trong tất cả, nơi duy nhất!

⁵⁵ Để ý bây giờ thuộc tính của Ngài. Thế thì thuộc tính là, trước tiên, là Đức Chúa Trời; ý tưởng, bản thân thuộc tính, tất cả trong Một, mà không được biểu lộ. Rồi khi Ngài biểu lộ, lần thứ hai, Ngài trở nên Lời. “Và rồi Lời đã trở nên xác thịt và ở giữa chúng ta.”

⁵⁶ Thánh Giăng chương 1 và câu 1, để ý, đây là, “Ban đầu.” Nhưng, trước đây, Đấng Đòi đòi! Để ý, “Ban đầu đã có Lời.” Khi thời gian bắt đầu, đó là Lời. Nhưng trước khi nó là Lời, nó là thuộc tính, một ý tưởng. Rồi nó được diễn tả, “Ban đầu là,” sự diễn đạt, “Lời.”

Bây giờ chúng ta đang đến nơi Mê-n-chi-xê-đéc. Đó là Người bí ẩn này. “Ban đầu đã có Lời, Lời ở cùng Đức Chúa Trời, và Lời là Đức Chúa Trời.” “Và rồi Lời đã trở nên xác thịt và ở giữa chúng ta.” Nằm giữ điều đó ở đó bây giờ, để ý.

⁵⁷ Bản thể đầu tiên của Ngài—của Ngài là Thánh Linh, Đức Chúa Trời, siêu nhiên, được rời, Đấng Đòi đòi vĩ đại. Thứ nhì, Ngài bắt đầu hình thành chính Ngài đối với xác thịt, trong một *thân thể thần linh* mà nó được gọi là, “Lời, một thân thể.” Đây là tình trạng Ngài đã ở trong khi Ngài gặp Áp-ra-ham, được gọi là Mê-n-chi-xê-đéc. Ngài ở trong hình dạng của thân thể thần linh. Bây giờ, chúng ta sẽ đi đến điều đó và chứng minh nó trong vài phút, ý Chúa. Ngài là Lời.

58 Một thân thể thần linh là điều gì đó mà anh em không thể nhìn thấy. Nó có thể ở ngay đây bây giờ, tuy nhiên anh em không thể thấy nó.

Nó giống như, ồ, giống như ti-vi. Đó là trong chiều kích khác. Truyền hình; mọi người đang di chuyển qua căn phòng này bây giờ, ca hát; cũng có màu sắc. Nhưng mắt chỉ tuân theo năm giác quan...Đúng hơn là, toàn bộ con người của anh chị em chỉ tuân theo năm giác quan. Và anh chị em chỉ tuân theo những gì thị giác bị giới hạn để thấy được. Nhưng có một chiều kích khác có thể được nhìn thấy bằng sự biến đổi, bằng ti-vi.

59 Vậy thì, truyền hình không sản xuất hình ảnh. Một ti-vi chỉ là những kênh sóng được dẫn vào một mạch điện, và rời màn hình ti-vi bắt lấy nó. Nhưng hình ảnh là ở đó, để bắt đầu. Truyền hình đã có ở đây khi A-đam còn ở đây. Truyền hình đã có ở đây khi Ê-li ngồi trên Núi Cạt-mên. Truyền hình đã có ở đây khi Chúa Jê-sus người Na-xa-rét đi bộ trên bờ biển Ga-li-lê. Nhưng bây giờ anh em đang khám phá nó. Họ ắt không tin nó đã ở đó từ xưa. Anh em đã bị diên rồ khi nói điều gì đó giống như thế. Nhưng bây giờ nó trở thành hiện thực.

Và nó cũng vậy, rằng Đấng Christ ở đây, các Thiên sứ của Đức Chúa Trời đang ở đây. Và ngày nào đó, trong Thiên hi niên vĩ đại sắp đến, nó sẽ là thật hơn ti-vi hay bất cứ thứ gì khác, bởi vì chúng ở đây.

60 Ngài bày tỏ chính Ngài trong hình thức vĩ đại của Ngài về những gì Ngài đã tuyên bố, như Ngài *biến đổi* chính Ngài thành những đấng tở của Ngài và chứng minh chính Ngài.

61 Bây giờ, ở đây Ngài ở trong hình thức của Thánh Linh. Và rồi Ngài đến trong hình dạng của một...của *en morphe*. Bây giờ, Ngài đã hiện ra với Áp-ra-ham, *en morphe*. Khi Áp-ra-ham trở về sau cuộc tàn sát các vua, Mê-n-chi-xê-đéc đến, nói chuyện với ông.

62 Ngày nọ trên tờ báo Tucson, tôi đã đọc một bài báo mà có một—một người phụ nữ đang lái xe xuống đường, tôi tin rằng khoảng bốn mươi, năm mươi dặm một giờ, và cô ấy đụng phải một ông già mặc áo khoác. Cô la lên và dừng xe lại. Ông bị văng lên không trung. Ngay trong sa mạc bằng phẳng! Và cô chạy trở lại để tìm ông ta, và ông ta không có ở đó. Vậy cô ấy đã làm gì?

Một số người phía sau cô đã thấy điều đó xảy ra, thấy ông già bay lên trên không trung, và áo khoác của ông lật ra. Vì vậy họ chạy trở lại để tìm thấy. Họ không thể tìm thấy người đàn ông ở đâu cả. Họ đã gọi lực lượng cảnh sát. Cảnh sát đi ra để xem xét nơi đó; không có ai ở đó.

⁶³ Ô, mỗi người trong số họ đã làm chứng, “Chiếc xe hơi rít lên, va vào người đàn ông. Ông bay lên không trung, và mọi người đã thấy nó.” Những người làm chứng, và hai hay ba xe tải trog số họ, họ đã thấy điều đó xảy ra. Người ta điều tra, cách đó năm năm, có một ông già mặc áo khoác, bị đụng và chết ngay tại chỗ.

Khi anh em rời khỏi đây, anh em không chết. Anh em phải trở lại, ngay cả khi anh em là tội nhân, và bị phán xét tùy theo những việc làm trong thân thể. “Nếu đền tạm trên đất này bị đổ nát, chúng ta có một đền tạm đang chờ đợi.” *En morphe*, nghĩa là như vậy.

⁶⁴ Bây giờ, Đức Chúa Trời, trong giai đoạn này của...Đó là giai đoạn sáng tạo này của Ngài, sau đó được hình thành trong xác thịt, Chúa Jêsus. Từ điều gì? Từ ban đầu vĩ đại, Thánh Linh, rồi giáng xuống là Lời, mang chính Nó ra. Lời chưa thể hiện chính Mình, nó chỉ được nói ra, *en morphe*, sau đó Ngài trở nên xác thịt là Chúa Jêsus, phạm trần, để ném trải sự chết cho tất cả chúng ta là những tội nhân.

⁶⁵ Khi Áp-ra-ham gặp Ngài, Ngài là Mên-chi-xê-đéc. Ngài bày tỏ ở đây tất cả những thuộc tính sẽ làm trong sự cuối cùng, mọi con trai của Áp-ra-ham. Mọi người con của Đức tin sẽ tuyệt đối làm điều giống như vậy. Nhưng tôi muốn xem chúng ta phải đến như thế nào.

⁶⁶ Cũng vậy, chúng ta thấy Ngài được bày tỏ ở đây trong Ru-tơ và—và Bô-ô, như một Đấng Cứu Chuộc Sản Nghiệp, Ngài phải trở nên xác thịt như thế nào.

⁶⁷ Bây giờ chúng ta thấy những con trai thuộc tính của Thánh Linh Ngài, chưa đi vào trong thân thể hình thức Lời...nhưng... một thân thể thần linh. Thân thể này phục tùng Lời và nóng lòng...nóng lòng chờ đợi, sự thay đổi của thân thể.

⁶⁸ Bây giờ, sự khác biệt giữa Ngài và anh em, như một người con. Đây, Ngài là, lúc ban đầu, là Lời, một thân thể *en morphe*. Ngài đã đến và sống trong đó, trong Con người của Mê-n-chi-xê-đéc. Rồi, sau này, chúng ta không bao giờ nghe về Mê-n-chi-xê-đéc nữa, bởi vì Ngài đã trở thành Chúa Jê-sus Christ. Mê-n-chi-xê-đéc là Thầy Tế Lễ, nhưng Ngài đã trở thành Chúa Jê-sus Christ. Bây giờ, anh em đã bỏ qua điều đó. Bởi vì, trong hình thức đó, Ngài đã biết mọi sự, và anh em chưa bao giờ có thể biết được điều đó.

Anh em đến giống như A-đam, giống như tôi, anh em đã trở nên từ thuộc tính trở nên xác thịt, để bị cám dỗ. Nhưng khi đời sống này kết thúc ở đây, “Nếu đền tạm trên đất này bị đổ nát, chúng ta có một đền tạm đang chờ đợi rồi.” Đó là nơi chúng ta đi; đó là Lời. Rồi chúng ta có thể nhìn lại và thấy những gì chúng ta đã làm. Bây giờ chúng ta không hiểu điều đó. Chúng ta chưa bao giờ trở thành Lời; chúng ta chỉ trở thành con người xác thịt, không phải Lời.

⁶⁹ Nhưng, và nhìn xem, làm cho rõ ràng điều đó, anh em sẽ không bao giờ là Lời trừ khi anh em là một ý tưởng ngay từ đầu. Điều đó chứng minh sự định trước của Đức Chúa Trời. Thấy không? Anh em không thể là Lời trừ khi anh em là một ý tưởng. Anh em phải ở trong suy nghĩ, trước tiên.

Nhưng, anh em thấy, để chịu đựng sự cám dỗ, anh em phải đi qua thân thể thần linh. Anh em phải xuống đây trong xác thịt, để bị cám dỗ bởi tội lỗi. Và rồi, nếu anh em kiên trì, “Tất cả những gì Cha đã ban cho Ta sẽ đến cùng Ta, và Ta sẽ khiến người ấy sống lại vào những ngày sau rốt.” Đây, anh em phải là người đầu tiên.

⁷⁰ Và rồi, anh em thấy, Ngài giáng xuống ngay, theo đường lối bình thường, từ thuộc tính đến... Trước khi sáng thế, tên của Ngài được ghi vào Sách Sự Sống của Chiên Con. Rồi, từ đó, Ngài trở nên Lời, đấng thần linh, mà có thể xuất hiện, biến mất. Và rồi Ngài trở nên xác thịt và trở lại lần nữa, sống lại trong cùng một thân thể đó trong một tình trạng vinh hiển.

Nhưng anh em đã bỏ qua sự thuộc linh và trở nên con người xác thịt, để bị cám dỗ bởi tội lỗi. Và rồi, “Nếu đền tạm trên đất

này bị đổ nát, chúng ta có một đèn tạm đang chờ đợi rồi.” Chúng ta chưa có những thân thể.

⁷¹ Nhưng, hãy xem! Khi thân thể này nhận lãnh Thánh Linh của Đức Chúa Trời, Sự sống bất tử bên trong anh em, nó đưa thân thể này vào sự đầu phục Đức Chúa Trời. Ha-lê-lu-gia! “Kẻ nào sanh ra bởi Đức Chúa Trời thì không phạm tội; người đó không thể phạm tội.” Rô-ma 8:1, “Cho nên hiện nay không có sự đoán phạt nào cho những kẻ ở trong Đức Chúa Jê-sus Christ; là những kẻ không bước đi theo xác thịt, nhưng theo Thánh Linh.” Thế đấy. Đấy, điều đó khiến thân thể của anh em phải phục tùng.

Anh em không phải nói, “Ồ, giá như tôi có thể bỏ rượu! Nếu tôi có thể chỉ...” Chỉ đi vào trong Đấng Christ, và tất cả điều đó biến mất, đấy, đấy, bởi vì thân thể của anh em đầu phục Thánh Linh. Nó không còn tuân theo những điều thuộc về thế gian nữa; chúng đã chết. Chúng đã chết; tội lỗi của anh em được chôn trong phép báp-têm, và anh em là một tạo vật mới trong Đấng Christ. Và thân thể của anh em, trở nên đầu phục Thánh Linh, cố gắng sống một kiểu sống đúng đắn.

⁷² Giống như các chị em phụ nữ tuyên bố mình có Đức Thánh Linh, và đi ra ở đây và mặc quần đùi và các thứ, làm thế nào các chị có thể làm điều đó? Làm sao Thánh Linh của Đức Chúa Trời ở trong chị em có thể để cho chị em làm một việc như thế? Thật sự không thể như vậy. Chắc chắn, nó không thể được. Ngài không phải là một linh ô uế; Ngài là một Thánh Linh thánh khiết.

⁷³ Và rồi khi anh chị em trở nên đầu phục Thánh Linh đó, nó đưa toàn bộ con người của anh chị em đầu phục Thánh Linh đó. Và Thánh Linh đó không là gì trên thế gian ngoài Lời Hạt giống này được bày tỏ, hay làm cho sống lại, ha-lê-lu-gia, được làm cho sống động. Và khi Kinh Thánh nói, “Đừng làm điều này,” thân thể đó nhanh chóng quay lại với Nó. Không có câu hỏi.

Và nó là gì? Đó là của cầm cho sự sống lại. Thân thể này sẽ được sống lại, bởi vì nó đã bắt đầu rồi. Nó đã từng là đối tượng của tội lỗi, và bùn lầy và sự thối nát, nhưng bây giờ nó có của cầm; nó đã quay lại Thiên đàng. Bây giờ, đó là của cầm để anh em đang đi vào sự Cất lên. Đó là của cầm.

74 Một người đau ốm đang nằm, sắp chết, không còn gì ngoài sự chết; đó là tất cả những gì có thể xảy ra. Tôi đã nhìn thấy cái bóng của nhiều người, bị ung thư và bệnh lao ăn dần; và thấy họ là những người, một thời gian ngắn sau đó, hoàn toàn bình thường và mạnh mẽ. Nếu không có sự chữa lành Thiêng liêng, thì không có sự sống lại, bởi vì sự chữa lành Thiêng liêng là của cầm của sự sống lại. A-men!

75 Anh em biết tiền đặt cọc được là gì, phải không? Đó là sự trả tiền mặt. “Ngài đã vì sự vi phạm của chúng ta mà bị thương; với những lần roi của Ngài chúng ta được chữa lành.” Để ý thật tuyệt vời! Chúng ta yêu Ngài.

76 Bây giờ, thân thể này đầu phục Thánh Linh. Chưa đi vào trong hình thức Lời, nhưng chúng ta vẫn ở trong hình thức xác thịt, nhưng đầu phục Lời. Sự chết trong xác thịt sẽ đưa chúng ta đến đó.

77 Cũng giống như vậy, hãy nghĩ về một em bé. Anh em có thể lấy một người đàn bà, cho dù cô ta xấu xa như thế nào, khi cô ta đang mang thai và chuẩn bị làm mẹ. Hãy xem, trước khi đứa bé đó được sinh ra, tôi không quan tâm người phụ nữ đó độc ác như thế nào, cô ấy trở nên thật tử tế. Có điều gì đó của cô ta dường như...dường như tin kính, để thấy một người mẹ trẻ sắp trở thành mẹ, bởi đứa con. Tại sao vậy? Cơ thể nhỏ bé đó, bây giờ, nó chưa sống động, đấy, điều duy nhất nó chỉ là xác thịt và các cơ bắp. Sự nhảy nhót đó, đó chỉ là những cơ bắp đang giật. Nhưng khi nó ra khỏi bụng mẹ, Đức Chúa Trời đã hà hơi thở của sự sống vào trong nó, và rồi nó kêu la. Thấy đó, thật như—chắc chắn như có một cơ thể tự nhiên đang được hình thành, có một thân thể thuộc linh để tiếp nhận nó ngay khi nó đến đây.

78 Thế thì, khi một người được sanh lại, từ Thiên đàng, người đó trở nên một con đồ thuộc linh trong Đấng Christ.

Và, rồi, khi chiếc áo choàng xác thịt này được rơi xuống, có một thân thể xác thịt, thân thể thần linh, một thân thể không phải do bàn tay tạo ra, cũng không phải được sinh ra bởi một người nữ, mà chúng ta đi đến.

Rồi thân thể đó trở lại và nhận lên thân thể được vinh hiển.

Đó là lý do Chúa Jêsus xuống địa ngục khi Ngài chết, và giảng cho những linh hồn đã ở trong tù; quay trở lại thành thân thể thần linh đó. Ô, kỳ diệu thay! Cảm ơn Chúa!

⁷⁹ Cô-rinh-tô Nhì 5:1, “Nếu thân thể trên đất này bị hư nát, đền tạm trên đất này, chúng ta có một đền tạm khác.” Đấy, chúng ta đã bỏ qua điều đó, để đến thẳng từ Đức Chúa Trời, thuộc tính; trở nên xác thịt, để bị cám dỗ và thử thách bởi tội lỗi, giống như A-đam. Nhưng khi sự thử nghiệm về Lời Ngài chấm dứt, thì chúng ta được cất lên với thân thể này mà đã được chuẩn bị cho chúng ta trước khi sáng thế. Chính là Lời ở đó mà chúng ta đã vượt qua, để đến ngay, xuống đây để bị cám dỗ và thử thách. Nếu chúng ta đã đi qua điều đó, sẽ không có sự cám dỗ nào; chúng ta đã biết tất cả mọi thứ. Đó là lý do Chúa Jêsus biết mọi sự, bởi vì Ngài là Lời trước khi Ngài là xác thịt. Rồi chúng ta trở nên Lời.

⁸⁰ Ở đây chúng ta được hình thành theo hình ảnh Lời, là người dự phần của Lời, nuôi dưỡng bằng Lời, bởi đã được định trước từ ban đầu. Anh chị em có thấy tia sáng nhỏ bé của Sự sống mà anh chị em đã có trong mình từ lúc ban đầu, khi anh chị em bắt đầu cuộc hành trình của mình không? Nhiều người trong các bạn có thể nhớ điều đó. Anh em đã gia nhập giáo hội *này* và gia nhập giáo hội *kia*, anh em thử *điều này* và *điều kia*; không có gì thỏa mãn. Đúng vậy. Nhưng một ngày kia anh em thật sự nhận ra Nó. Đúng.

⁸¹ Đêm nọ tôi đang giảng dạy ở đâu đó, tôi nghĩ nó ở ngoài California hay Arizona, khoảng...Tôi tin rằng tôi đã kể câu chuyện nhỏ ở đây, về người đang đặt một con gà mái và có một quả trứng chim ưng ở dưới nó. Và khi chim ưng đó nở ra, nó là con chim trông buồn cười nhất mà các gà con chúng từng thấy. Nhưng, nó đi loanh quanh. Nó là kẻ—nó là kẻ xấu xí giữa chúng, bởi vì nó thật sự không thể hiểu được làm thế nào mà gà mái đó sẽ kêu cục cục và cào trên đồng phân đó và ăn. Nó không thể hiểu được ý đó. Gà mẹ sẽ nói, “Hãy đến và ăn tiệc, con yêu quý!” Nhưng nó—nó là chim ưng; nó thật sự không ăn như thế. Đó không phải là thức ăn của nó.

⁸² Vì vậy gà mẹ sẽ bắt những con châu chấu và thứ gì khác, anh em biết đấy, và gọi những gà con đến ăn. Và tất cả những gà con

sẽ đi theo, kêu cục cục, và ăn. Nhưng chim ưng nhỏ không thể làm điều đó. Điều đó không—có vẻ không thích hợp với nó.

Vì vậy một ngày kia mẹ của nó đến săn tìm nó.

⁸³ Và nó sẽ nghe tiếng gà mái đó kêu cục cục. Nó cố hết sức để kêu cục cục, nhưng nó không thể làm điều đó. Nó đã cố gắng kêu như một con gà, nhưng nó không thể làm điều đó. Đấy, nó là một chim ưng. Nó, ngay từ đầu, nó là một chim ưng. Nó chỉ được ấp dưới một gà mái.

Điều đó giống như một số thành viên giáo hội. Mọi...Đó là cách nó xảy ra; về một người bị đặt không đúng chỗ, là đúng.

⁸⁴ Nhưng một ngày nọ mẹ của nó bay qua, và kêu lên. Nó đã nhận ra điều đó. Điều đó nghe có vẻ đúng. Tại sao? Nó là một chim ưng, ngay từ đầu.

Đó là cách xảy ra với Phúc âm, hay Lời, hay Quyền năng của Chúa Jêsus Christ. Khi một người đã được định trước với Sự sống Đời đời, người ấy nghe tiếng chuông thật đó, tiếng la hét của Đức Chúa Trời, không gì có thể ngăn cản người ấy khỏi Nó.

Hội thánh có thể nói, “Những ngày của phép lạ đã qua rồi,” cục cục, cục cục, cục cục. “Hãy đứng đây và ăn *cái này*, và đứng đây và ăn *cái kia*.”

⁸⁵ Thứ tồn kho đó sẽ không giúp ích gì cho người đó, nữa. Nó đã chết! “Mọi sự đều có thể được!” Nó bay lên khỏi mặt đất.

Đó là lý do tại sao, vấn đề với rất nhiều Cơ-đốc nhân ngày nay, họ không thể rời chân khỏi mặt đất.

Mẹ già nói, “Con ơi, nhảy đi! Con là chim ưng. Hãy lên đây chỗ với ta.”

Nó nói, “Mẹ ơi, con chưa bao giờ nhảy, trong đời.”

⁸⁶ Mẹ nói, “Ồ, con nhảy đi! Con là chim ưng, ngay từ đầu. Con không phải là một gà con.” Vì vậy nó nhảy lên đầu tiên và đập cánh; không giỏi lắm, nhưng nó đã bay ra khỏi mặt đất.

Đó là cách chúng ta làm. Chúng ta tin nhận Đức Chúa Trời bởi đức tin, bởi Lời được chép ra. Có điều gì đó trong đó; đó là Sự sống Đời đời. Anh em đã được định trước với điều đó.

⁸⁷ Ông và bà của nó là những chim ưng. Nó là một chim ưng, mọi lúc mọi nơi. Chim ưng không pha trộn với những thứ khác trong máu. Nó không phải là chim lai giống chút nào, nó là chim ưng.

⁸⁸ Rồi, sau khi anh em nhận ra chính Lời của Đức Chúa Trời là Thức Ăn Chim Ưng, thì anh em lìa bỏ điều khác. Anh em đã được hình thành hình ảnh sống động của Đức Chúa Trời hằng sống. Anh em đã nghe từ thân thể thần linh của mình. “Nếu thân thể thuộc về đất này bị hư nát, chúng ta có một thân thể khác đang chờ đợi.”

Anh em nói, “Đúng thế không, Anh Branham?”

Được rồi, chúng ta hãy lấy một vài chim ưng và nhìn xem chúng trong vài phút. Có một cái tên, một người tên là Môi-se. Mọi người đều biết rằng một nhà tiên tri được gọi là chim ưng, trong Kinh Thánh.

⁸⁹ Có một nhà tiên tri tên là Môi-se. Và một ngày kia Đức Chúa Trời đã gọi ông, và không cho ông đi qua xứ, và ông—ông đã chết trên một Vầng Đá. Các Thiên sứ đã đem ông đi và chôn cất ông.

Có một người khác, một con đại bàng, thậm chí không phải chết. Ông vừa đi qua sông Giô-đanh, và Đức Chúa Trời đã sai một xe ngựa xuống; và áo choàng xác thịt này ông đã rơi xuống, và sống lại và nhận lấy phần thưởng đời đời.

Tám trăm năm sau, tám trăm năm sau, trên Núi Biển Hình, hai người đó đứng ở đây. Thân thể của Môi-se đã bị thối rữa trong hàng trăm năm, nhưng ở đây ông đã ở trong hình dạng như vậy cho đến nỗi ngay cả Phi-e-rơ, Gia-cơ, và Giăng cũng nhận ra ông. A-men! “Nếu đền tạm trên đất này bị đổ nát,” nếu anh em là một thuộc tính của Đức Chúa Trời được bày tỏ ở đây trên đất, “Anh em có một thân thể đang chờ đợi sau khi anh em rời khỏi thế gian này.” Họ ở đó, đang đứng trên Núi Biển Hình, trong thân thể của họ. Vì, họ là những tiên tri mà Lời đã đến với.

⁹⁰ Cũng xin để ý một tiên tri khác, một thời, tên là Sa-mu-ên. Ông là một người vĩ đại. Ngài đã dạy Y-sơ-ra-ên; bảo họ không nên có vua. Ông nói, “Ta đã từng nói với các ngươi một điều trong Danh Chúa mà không ứng nghiệm chẳng?”

Họ nói, “Không. Mọi điều ông luôn luôn nói nhưn Danh Chúa đều ứng nghiệm.”

Ông là một nhà tiên tri, và ông đã chết.

91 Khoảng ba hay bốn năm sau, nhà vua gặp rắc rối; việc đó xảy ra trước khi Huyết của Chúa Jêsus Christ đã từng đổ ra. Ông đã ở trong vườn địa đàng. Và một phù thủy ở Ên-đô-rơ đã cầu bóng người nào đó, và an ủi Sau-lơ. Và khi bà phù thủy nhìn thấy ông đứng lên, bà nói, “Tôi thấy vị thần dấy lên từ trái đất.”

92 Và sau khi người đó đã chết, được chôn, và bị thối rữa trong mồ mả, ở đây ông đang đứng đó trong hang động đó, với chiếc áo choàng của nhà tiên tri của mình, và vẫn là một nhà tiên tri. Amen. Vì ông đã nói, “Nhân sao người quấy rối sự yên nghỉ của ta, bởi vì người trở nên kẻ thù nghịch với Đức Chúa Trời?” Hãy xem ông nói tiên tri. “Tối mai, vào lúc này, người sẽ ở với ta.” Ông vẫn là một tiên tri, mặc dù ông đã biến mất khỏi thân thể này.

Đấy, ông đã trở nên ở đây và là một phần của Lời đó, và ông đã đi vào từ sự sống xác thịt trở lại trong thân thể đã được sắm sẵn cho ông trước khi sáng thế. Ngài đã bước vào trong thân thể thần linh, là Lời. Anh em hiểu điều đó không? Đó là nơi tất cả những người tin đi đến khi chúng ta rời khỏi đây.

93 Rồi, trong hình thức đó, bức màn được vén lên. Anh em thấy, anh em cũng là Lời, khi anh em đi vào đó. Như một đứa bé; như tôi đã nói lúc này...

94 Bây giờ để ý. Ngợi khen Đức Chúa Trời vì những Ấn mở ra này, là lời cầu nguyện của tôi, để biết những điều này!

95 Bây giờ sự khải thị thật của Mê-n-chi-xê-đéc hiện ra trước mắt. Gì vậy? Ngài là Đức Chúa Trời, là Lời, trước khi Ngài trở nên xác thịt; Đức Chúa Trời, Lời. Bởi vì, Ngài phải như vậy; không ai khác có thể bắt tử như Ngài. Đấy, tôi có cha và mẹ; anh chị em cũng vậy. Chúa Jêsus đã có cha và mẹ. “Nhưng Người này không cha, hay không mẹ.” Chúa Jêsus đã có một thời điểm Ngài bắt đầu; Người này thì không. Chúa Jêsus đã phó sự sống của Ngài; Người này không thể, bởi vì Ngài là Sự Sống. Và ấy là Ngài giống như vậy mọi lúc. Tôi hy vọng Đức Chúa Trời bày tỏ điều đó cho anh chị em. Cùng Người ấy, mọi lúc.

⁹⁶ Để ý tước hiệu của Ngài, “Vua công bình.” Bây giờ, Hê-bơ-rơ 7:2, “Vua công bình, và Vua hòa bình.” Ngài là hai vua. Bây giờ hãy xem, Hê-bơ-rơ 7:2, “Vua công bình, cũng là Vua hòa bình.” Ngài là hai vị vua ở đó. Bây giờ kể từ khi Ngài đến trong xác thịt và nhận lấy thân thể của Ngài, trong Khải huyền 21:16, Ngài được gọi là, “Vua của các vua.” Ngài là cả ba người, với nhau. Đây, Vua Đức Chúa Trời, Vua Thần Linh, Vua Jê-sus. “Ngài là Vua của các vua.”

Tất cả đã gặp nhau, giống như linh hồn, thân thể, và tâm linh, tất cả đều tạo nên một người.

⁹⁷ Cũng vậy, Ngài là Cha, là đấng trước hết; Con; và Đức Thánh Linh, Thánh Linh.

“Vua công bình,” thuộc tính Thánh Linh; thân thể thần linh, “Vua của—của hòa bình,” thân thể thần linh; và trong xác thịt Ngài là “Vua của các vua,” cùng một Người.

⁹⁸ Khi thân thể thần linh, Môi-se đã nhìn thấy Ngài, Xuất Ê-díp-tô ký 33: 2, Ngài là một thân linh. Môi-se muốn thấy Đức Chúa Trời. Ông đã nghe tiếng Ngài, đã nghe Ngài nói chuyện với ông, đã thấy Ngài trong một bụi cây ở đó, như một Trụ Lửa lớn. Và ông nói, “Ngài là Ai? Con muốn biết Ngài là Ai.” Môi-se nói. “Con sẽ đặt...” “Nếu Ngài cho con nhìn thấy Ngài, con muốn thấy mặt Ngài.”

⁹⁹ Ngài phán, “Không ai có thể nhìn thấy mặt Ta.” Ngài phán, “Ta sẽ đặt tay Ta trên mắt người, và Ta sẽ đi ngang qua. Và người có thể thấy lưng Ta, nhưng không thấy mặt Ta.” Thấy không? Và khi Ngài làm thế, đó là phía sau của một Người; đó là một thân thể thần linh. Rồi Lời đến với Môi-se, “ĐẮNG TỰ HỮU,” đó là Lời. Lời đã đến với Môi-se trong hình dạng một Trụ Lửa trong bụi gai cháy, là “ĐẮNG TỰ HỮU.”

¹⁰⁰ Khi Lời đến từ thần học, đúng hơn là, từ thân thể thần linh, xin lỗi, Ngài đã đến với Áp-ra-ham như một Người, dưới cây sồi. Bây giờ hãy nhìn vào đó. Có một Người đến với Áp-ra-ham, ba người trong họ, và ngồi xuống dưới một cây sồi, ba người trong họ. Và để ý, sau khi Ngài nói chuyện với Áp-ra-ham...

¹⁰¹ Tại sao Ngài đến? Áp-ra-ham, là người có lời hứa và sứ điệp về đứa con sắp đến, và ông cũng là tiên tri Lời của Đức Chúa Trời mà đang tin cậy Lời Đức Chúa Trời, gọi bất cứ điều gì trái ngược dường như thể nó đã không có. Thấy Lời hoàn hảo như thế nào không? Lời đã đến với nhà tiên tri. Đây, có Đức Chúa Trời ở trong một thân thể thần linh. Và Kinh Thánh nói, “Lời đến với đấng tiên tri.” Và ở đây là—là Lời trong thân thể thần linh.

Bây giờ anh em nói, “Đó có phải là Đức Chúa Trời không?”

¹⁰² Áp-ra-ham đã nói là vậy. Ông nói tên của Ngài là...ông gọi Ngài là Elohim. Bây giờ, trong Sáng thế ký 1, anh em thấy, “Ban đầu Ê-lô-him đã dựng nên trời và đất.” Trong Sáng thế ký 18, chúng ta thấy rằng—rằng Áp-ra-ham đã gọi Người này mà ngồi ở đó và nói chuyện với ông, và có thể nói cho ông biết những bí mật trong lòng ông, nói cho ông biết những gì Sa-ra đang nghĩ đằng sau Ngài, Áp-ra-ham nói, “Ấy là Ê-lô-him.” Ngài đã ở trong một hình dạng thần linh. Anh em hiểu điều đó không? Để ý sau khi...

¹⁰³ Bây giờ chúng ta thấy rằng Ngài đã ở trong hình dạng thần linh lúc đó. Ông đã gọi Ngài là, “Lạy Chúa là Đức Chúa Trời, Elohim.” Bây giờ, trong Sáng thế ký 18, chúng ta thấy rằng điều đó là thật.

¹⁰⁴ Bây giờ để ý, Áp-ra-ham...Có ba người trong họ với nhau, nhưng khi Áp-ra-ham gặp ba người, ông nói, “Lạy Chúa tôi.”

Nhưng khi Lót, xuống Sô-đôm; hai người đi xuống đó, và Lót thấy hai người họ đến, và ông nói, “Lạy các chúa tôi.” Đây, chuyện gì vậy? Nơi đầu tiên, Lót không phải là một tiên tri, đúng vậy, hoặc ông cũng không phải là sứ giả của thời đại, vì vậy ông không có sự mặc khải nào về Ngài. Thật hoàn toàn đúng. Lót có thể gọi họ là “các chúa.” Một tá người trong số họ, ông vẫn có thể nói, “các chúa.”

Nhưng cho dù Áp-ra-ham đã thấy bao nhiêu đi nữa, Đó vẫn là một Chúa. Đó là Đức Chúa Trời. Đây là Mên-chi-xê-đéc.

¹⁰⁵ Để ý, sau khi trận chiến kết thúc, Mên-chi-xê-đéc đã hầu việc tiệc thánh cho con trai chiến thắng của Ngài; hãy nghĩ về điều đó, một phần của chính Ngài! Bây giờ chúng ta muốn thấy ở đây. Theo hình bóng ở đây, theo quan điểm, tiệc thánh. Sau trận

chiến, Ngài đã ban chính Ngài, bởi vì tiệc thánh là một phần của Đấng Christ. Và sau khi cuộc đấu tranh kết thúc, sau khi anh em đã tự chiến thắng chính mình, lúc đó là khi anh em dự phần vào Đấng Christ, trở nên một phần của Bản thể này. Anh em hiểu điều đó không?

106 Gia-cốp đã vật lộn suốt đêm, và không buông Ngài ra cho đến khi Ngài ban phước cho ông. Đúng thế. Chiến đấu vì Sự sống! Và sau khi trận chiến kết thúc, thì Đức Chúa Trời ban cho anh em chính Ngài. Đó là sự thông công thật của Ngài. Miếng bánh nhỏ và bánh xốp chỉ tượng trưng cho Nó. Anh em không nên lấy nó trừ khi anh em đã vật lộn với nó và trở nên một phần của Đức Chúa Trời.

107 Hãy nhớ, vào lúc ấy, tiệc thánh chưa bao giờ được thiết lập, không cho đến trước sự chết của Chúa Jêsus Christ, hàng trăm và hàng trăm và hàng trăm năm sau.

108 Nhưng Mên-chi-xê-đéc, sau khi con cái của Ngài là Áp-ra-ham đã chiến thắng, Mên-chi-xê-đéc đã gặp ông và cho ông uống rượu và bánh; cho thấy rằng sau khi trận chiến trên đất này kết thúc, chúng ta sẽ gặp Ngài trên các tầng trời và dự tiệc thánh lần nữa. Đó sẽ là Tiệc Cưới. “Ta sẽ không uống trái nho, hay ăn trái cây này nữa, cho đến khi Ta ăn và uống nó với các người, một lần nữa, trong Vương quốc của Cha Ta.” Đúng thế không?

109 Để ý lần nữa, Mên-chi-xê-đéc đã đi gặp Áp-ra-ham trước khi ông trở về nhà. Thật là một hình bóng đẹp đẽ ở đây chúng ta có! Mên-chi-xê-đéc đã gặp Áp-ra-ham trước khi ông trở về nhà, sau trận chiến.

Chúng ta gặp Chúa Jêsus trên không trung, trước khi chúng ta về Nhà. Đúng vậy. Tê-sa-lô-ni-ca thứ Nhì nói với chúng ta rằng, vì, “chúng ta gặp Ngài trên không trung.” Một hình bóng đẹp đẽ của Rê-bê-ca gặp Y-sác, trên cánh đồng, lúc trời mát mẻ trong ngày. “Chúng ta gặp Ngài trên không trung.” Tê-sa-lô-ni-ca thứ Nhì nói với chúng ta như vậy. “Vì chúng ta là những kẻ còn sống và còn ở lại sẽ không ngăn cản hay cản trở những kẻ đang ngủ; vì tiếng kèn của Đức Chúa Trời sẽ vang lên; kẻ chết trong Đấng Christ sẽ sống lại trước hết; còn chúng ta là những người còn

sống và còn ở lại sẽ được cất lên cùng với họ, để gặp Chúa trên không trung.” Hoàn hảo, tất cả những hình bóng này.

¹¹⁰ Do đó, đáng thuộc linh, nếu anh em đã chết và đi vào trong linh thể đó, (điều gì xảy ra?) thân thể thần linh đến thế gian để rước thân thể được cứu chuộc lên. Và nếu anh em ở đây trong không trung, anh em đưa thân thể đến gặp thân thể thuộc linh ấy, anh em ở đó, “và được cất lên, và đi gặp Chúa trên không trung.”

¹¹¹ Mên-chi-xê-đéc này là Ai ngoài Đức Chúa Trời!

¹¹² Bây giờ chúng ta thấy ở đây một cách rõ ràng bí mật hoàn toàn của đời sống chúng ta trong cuộc hành trình, và sự chết, và nơi chúng ta đi sau khi chúng ta chết. Ngoài ra, sự định trước là trong quan điểm rõ ràng ở đây. Bây giờ hãy lắng nghe khi chúng ta dạy điều này, thật kỹ.

¹¹³ Các giai đoạn của—của mục đích Đời đời mà Ngài đã có trong sự bí mật của Ngài giờ đây đã được bày tỏ. Để ý, vẫn có ba giai đoạn để hoàn thiện. Giống như Ngài cứu chuộc thế gian, cùng một cách Ngài cứu chuộc Hội thánh của Ngài, Ngài cứu chuộc dân sự, trong ba giai đoạn. Bây giờ hãy xem. Trước tiên là sự xưng công bình, giống như Luther đã giảng; thứ hai, sự nên thánh, giống như Wesley đã giảng; thứ ba, phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh. Đứng vậy. Rồi sự Cất lên đến!

¹¹⁴ Vậy thì, thế gian, Ngài đã cứu chuộc thế gian như thế nào? Đầu tiên, những gì Ngài đã làm, khi nó phạm tội, Ngài đã rửa sạch nó trong phép báp-têm bằng nước. Đứng thế. Rồi Ngài đã nhỏ Huyết Ngài xuống trên nó, từ thập tự giá, và thánh hóa nó và gọi nó là của Chính Ngài. Và rồi Ngài làm gì? Như khi Ngài lấy đi tất cả thế gian ra khỏi anh em, và đổi mới toàn bộ sự việc bởi phép báp-têm bằng lửa của Đức Thánh Linh, Ngài cũng sẽ làm mới lại thế gian. Và nó sẽ bị thiêu đốt bằng Lửa, và tẩy sạch mọi vi trùng, trong hàng triệu dặm trên cao, mọi thứ sẽ được tẩy sạch. Và rồi có Trời Mới và Đất Mới, giống như anh em là một tạo vật mới trong Chúa Cứu Thế Jêsus khi Đức Thánh Linh nắm giữ anh em. Đấy, anh em đấy, toàn bộ sự việc thật rõ ràng như có thể được. Mọi thứ đều ở trong ba.

¹¹⁵ Sự sinh ra tự nhiên là trong ba. Điều đầu tiên xảy ra với người phụ nữ có con là gì? Điều gì vỡ ra trước tiên? Nước. Điều gì sẽ

xảy ra tiếp theo? Máu. Tiến trình tiếp theo là gì? Sự sống. Nước, máu, linh.

Điều gì xảy ra với cây trồng? Rễ. Điều đầu tiên là gì? Cuống. Tiếp theo là gì? Tua. Tiếp theo là gì? Vỏ trấu. Rồi hạt giống, đậy, đi ra từ đó. Chỉ ba giai đoạn của nó, cho đến khi nó đi vào hạt. Điều đó chính xác.

¹¹⁶ Đức Chúa Trời chứng thực điều đó. Điều đó luôn luôn đúng. Đức Chúa Trời chứng thực điều đó là đúng. Cho thấy một cách rõ ràng, người được định trước là người duy nhất được xem xét trong sự cứu chuộc. Anh em đã hiểu được nó chưa? Hãy để tôi nói điều đó một lần nữa. Người được định trước là người duy nhất được xem xét trong sự cứu chuộc. Người ta có thể đang làm giống như, nghĩ như vậy, nhưng sự cứu chuộc thực sự là những người được định trước. Bởi vì, chính từ *cứu chuộc* có nghĩa là “mang trở lại.” Đúng thế không? Sự *cứu chuộc* là điều gì đó... Để *cứu chuộc* bất cứ điều gì, là, “mang nó trở lại vị trí ban đầu của nó.” Ha-lê-lu-gia! Vì vậy chỉ những người được định trước sẽ được mang trở lại, bởi vì những người khác đã không đến từ Đó. Thấy đó, “mang trở lại!”

¹¹⁷ Được sống Đòi đòi với Ngài, lúc ban đầu...Sự sống Đòi đòi mà anh em đã có, ý tưởng của Ngài về những gì anh em là, duy nhất, Ngài muốn anh em...Ngài muốn tôi đứng trên bục giảng, nói. Ngài muốn anh em ngồi vào chỗ tối nay. Thế thì chúng ta đang phục vụ mục đích Đòi đòi của Ngài. Và người đã rời nhà, chỉ đến thế gian để phục vụ mục đích của Ngài. Đúng thế không? Được rồi. Rồi, sau khi nó hoàn tất, nó được mang trở lại trong trạng thái vinh hiển; nó đã trưởng thành và được mang trở lại.

¹¹⁸ Không ngạc nhiên khi Phao-lô có thể nói, khi họ đang dựng lên một tấm gỗ kê để chặt đầu ông; ông nói, “Hỡi sự chết, cái nọc độc của ngươi ở đâu? Hỡi mồ mả, sự chiến thắng của mày ở đâu? Nhưng tạ ơn Đức Chúa Trời Đấng ban cho chúng ta sự chiến thắng!” Ông nói, “Hỡi sự chết, hãy nói cho ta biết ngươi có thể làm cho ta la hét ở đâu! Hỡi mồ mả, hãy nói cho ta biết ngươi sẽ giữ ta như thế nào! Vì, ta là người sở hữu Sự sống Đòi đòi.” Amen! Ông đã nhận ra điều đó. Sự chết, âm phủ, mồ mả, không gì có thể giữ được ông. Và không điều gì có thể làm tổn thương

chúng ta, đã có được Sự sống Đời đời! Ông nhận ra mình được ban phước với Sự sống Đời đời.

¹¹⁹ Giống như một giọt sương nhỏ. Nếu tôi hiểu, đó là...Tôi không biết quá nhiều về hóa học. Nhưng, nó phải là sự—sự đông đặc của độ ẩm hay khí quyển. Và khi đêm trở nên lạnh lẽo và tối tăm, nó từ trên trời rơi xuống và rơi xuống mặt đất. Nó rơi xuống từ nơi nào đó. Nhưng sáng hôm sau trước khi mặt trời mọc, nó đang nằm ở đó, anh chàng nhỏ bé đó, đang nằm rung rinh. Nhưng cứ để mặt trời mọc lên, hãy xem nó chiếu sáng. Thật hạnh phúc. Tại sao? Mặt trời sẽ gọi nó trở lại ngay nơi nó đến.

Và đó là cách với một Cơ-đốc nhân. Ha-lê-lu-gia! Chúng ta biết khi chúng ta bước vào sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, điều gì đó trong chúng ta nói với chúng ta rằng chúng ta đến từ nơi nào đó, và chúng ta sẽ trở lại lần nữa bởi Quyền năng đó đang kéo chúng ta.

¹²⁰ Giọt sương nhỏ, nó lấp lánh và tỏa sáng và la lớn, bởi vì nó biết nó đến từ trên đó, và mặt trời đó sẽ kéo nó lên lại ngay.

Và một người mà là thuộc tính của Đức Chúa Trời, được sinh ra bởi Đức Chúa Trời, biết, ha-lê-lu-gia, khi người đó tiếp xúc với Con Đức Chúa Trời, người ấy sẽ được kéo lên từ đây ngày nào đó. “Vì nếu Ta được cất lên khỏi đất, Ta sẽ kéo mọi người đến cùng Ta.” A-men!

¹²¹ Bây giờ, để ý, bây giờ chúng ta thấy Mên-chi-xê-đéc và tại sao Ma-ri đó không phải là mẹ của Ngài. Đó là lý do Ngài gọi bà là “người đàn bà,” không phải mẹ. “Ngài không có cha,” vì Ngài là Cha, Cha đời đời, ba trong Một. “Ngài không có mẹ,” chắc chắn không. Ngài không có cha, vì Ngài là Cha. Như một lần nhà thơ đã nói, đang nói một lời khen ngợi tuyệt vời với Chúa Jêsus, ông nói:

ĐẮNG TỰ HỮU đã phán với Môi-se, trong bụi
gai cháy bằng Lửa,

ĐẮNG TỰ HỮU Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham,
Sao Mai Sáng Chói.

ĐẮNG TỰ HỮU An-pha, Ô-mê-ga, đấng khởi
đầu và đấng sau cùng.

ĐẮNG TỰ HỮU toàn bộ sự sáng tạo, và Danh là
Chúa Jêsus. (Đúng vậy.)

Ồ, các người nói rằng Ta là ai, và họ nói rằng
Ta đã đến từ đâu,
Các người có biết Cha Ta, hay các người có thể
nói Danh Ngài không? (Ha-lê-lu-gia!)

¹²² Đó là Danh của Cha! Vâng, “Ta đến trong Danh Cha Ta, và các người không tiếp nhận Ta.” Thấy không? Chắc chắn, Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.

¹²³ Và Mên-chi-xê-đéc này đã trở nên xác thịt. Ngài đã bày tỏ chính Ngài như Con Người khi Ngài đến, như một Đấng Tiên Tri. Ngài đến trong ba danh của một Con: Con người, Con Đức Chúa Trời, Con của Đa-vít.

¹²⁴ Khi Ngài còn ở đây trên đất, Ngài là một Người, để làm ứng nghiệm lời Kinh Thánh. Môi-se nói, “Chúa là Đức Chúa Trời các người sẽ dấy lên một Đấng Tiên Tri giống như ta.” Vì vậy Ngài phải đến như một Đấng Tiên Tri. Ngài đã không, không bao giờ nói, “Ta là Con Đức Chúa Trời.” Ngài phán, “Ta là Con Người. Các người có tin Con Người không?” Bởi vì, đó là những gì Ngài phải làm chứng, bởi vì đó là những gì Ngài đã có.

Bây giờ Ngài đến trong Danh của con khác: Con Đức Chúa Trời, Đấng không thấy được, Thánh Linh.

Và khi Ngài đến lần nữa, Ngài là Con vua Đa-vít, ngự trên ngai Ngài.

¹²⁵ Bây giờ khi Ngài đã ở đây và đã trở nên xác thịt, Ngài được gọi là, “Con Người.” Vậy thì, làm thế nào Ngài đã bày tỏ chính Ngài cho thế gian như Con Người, Đấng Tiên Tri?

¹²⁶ Ngày nọ tôi đang kể một câu chuyện về Phi-e-rơ và Anh-rê, anh trai của ông. Họ là những người đánh cá, và cha của họ là Giô-na là một tín đồ lớn tuổi. Một ngày nọ họ nói ông ngồi xuống mạn thuyền. Ngài phán, “Các con trai, các con biết chúng ta đã cầu nguyện như thế nào khi chúng ta cần cá.” Họ là những người đánh cá thương mại. Ông nói, “Chúng ta tin cậy Đức Chúa Trời, Đức Giê-hô-va, vì sự sống của chúng ta. Và bây giờ ta đang già đi; Ta không thể ở lại với các con lâu hơn nữa. Và ta luôn luôn, như tất cả những người tin thật, đã trông đợi thời điểm khi Đấng Mê-si đó sẽ đến. Chúng ta đã có tất cả các loại người giả dối, nhưng

sẽ có một Đấng thật, ngày nào đó.” Và ông nói, “Khi Đấng Mê-si này đến, ta không muốn các con bị lừa dối. Đấng Mê-si này sẽ không chỉ là một nhà thần học. Ngài sẽ là một Đấng Tiên Tri, cho đấng tiên tri Môi-se của chúng ta, về người mà chúng ta đi theo, người đã nói vậy.”

Bây giờ, bất cứ người Do Thái nào cũng sẽ tin tiên tri của mình. Ông được dạy để biết điều đó. Và nếu nhà tiên tri nói bất cứ điều gì như vậy, thì đó là sự thật. Nhưng Đức Chúa Trời phán, “Nếu có một người trong các ngươi, thuộc linh, hay một đấng tiên tri, Ta là Chúa sẽ bày tỏ chính Ta cho người. Và những gì người nói ứng nghiệm, thì hãy nghe người và kính sợ người; nhưng nếu không, thì đừng sợ người chút nào.” Hiểu không? Vì vậy đó là sự—sự chứng thực của nhà tiên tri.

¹²⁷ “Vì vậy Môi-se thật sự là một nhà tiên tri được chứng thực, và ông nói, ‘Chúa là Đức Chúa Trời các ngươi sẽ dấy lên, giữa vòng các ngươi, một Đấng Tiên Tri giống như ta. Và tất cả những ai không muốn nghe Ngài sẽ bị loại khỏi dân sự.’” Ông nói, “Bây giờ, hỏi các con, hãy nhớ, rằng, như những người Hê-bơ-rơ, chúng ta tin những nhà tiên tri được chứng thực của Đức Chúa Trời.”

Bây giờ hãy lắng nghe kỹ. Đừng bỏ lỡ nó. Và ông nói, “Khi Đấng Mê-si đến, các ngươi sẽ biết Ngài, vì Ngài sẽ là Đấng Mê-si-Tiên Tri. Bây giờ, họ nói đã bốn trăm năm. Chúng ta đã không có một tiên tri kể từ Ma-la-chi, nhưng Ngài sẽ đến.”

¹²⁸ Một ngày nọ, sau khi ông qua đời, vài năm, con trai của ông là Anh-rê đang đi dạo dọc theo bờ sông. Và ông nghe một người hoang dại đến từ đồng vắng, nói, “Đấng Mê-si đó đang đứng giữa các ngươi bây giờ!” Chim ưng lớn đó đã bay lên trong đồng vắng và bay qua đó, nói, “Đấng Mê-si đang ở giữa các ngươi ngay bây giờ. Chúng ta chưa biết Ngài, nhưng Ngài đang đứng giữa các ngươi. Ta sẽ biết Ngài, bởi vì ta sẽ thấy một dấu hiệu đến từ Thiên đàng.”

Một ngày nọ ông nói, “Đó, kìa, đây là Chiên Con của Đức Chúa Trời là Đấng cất tội lỗi của thế gian đi!”

Người đã đi...người này đã đi, để tìm người anh của mình. Người nói, “Hỡi Si-môn, tôi muốn anh đến đây; chúng ta đã tìm thấy Đấng Mê-si.”

“Ồ, nói tiếp đi, Anh-rê! Anh biết rõ hơn điều đó!”

“Ồ, tôi biết. Nhưng, mà, Người này thì khác hẳn.”

“Ngài ở đâu? Ngài đến từ đâu?”

“Chúa Jêsus người Na-xa-rét.”

“Thành phố nhỏ bé, độc ác đó à?Ồ, Ngài không thể đến từ một nơi độc ác, dơ bẩn như thế.”

“Anh cứ đến xem.”

¹²⁹ Cuối cùng một ngày nọ đã thuyết phục người ấy đi xuống. Vì vậy khi ông đến trước Đấng Mê-si này, Chúa Jêsus đang đứng đó, nói với dân sự. Khi ông bước đến trước mặt Ngài, Ngài phán, “Tên người là Si-môn, và người là con trai của Giô-na.” Điều đó đã đủ. Ông đã có những chìa khóa của Vương quốc. Tại sao? Ông biết rằng Người đó không biết ông. Và làm thế nào Ngài biết ông, và người cha già tin kính đó đã dạy ông cách tin Đấng Mê-si như thế nào?

¹³⁰ Có một người đang đứng đó, tên là Phi-líp.Ồ, người ấy thật cảm động! Ông biết một người khác, đang học Kinh Thánh với ông. Ông đã đi xa, đi quanh đời, và ông thấy người đó ở ngoài đó trong vườn ô-li-ve của mình. Ông ta đang quỳ xuống, cầu nguyện. Họ đã có nhiều bài học Kinh Thánh với nhau. Vì vậy ông đi ra đó và ông nói, sau khi ông đã cầu nguyện xong, ông nói, “Hãy đến, xem Đấng mà chúng ta đã tìm thấy; Chúa Jêsus người Na-xa-rét, con trai của Giô-sép. Ngài là Đấng Mê-si mà chúng ta đang trông đợi.”

Bây giờ tôi có thể nghe Na-tha-na-ên nói, “Này, Phi-líp, ông không xúc động quá, phải không?”

¹³¹ “Ồ, không. Không. Bây giờ hãy để tôi nói cho anh biết. Anh biết đấy, chúng ta đang nghiên cứu Kinh Thánh với nhau, và đấng tiên tri đã nói Đấng Mê-si sẽ là gì?”

“Ngài sẽ là một Tiên tri.”

“Anh còn nhớ ông lão đánh cá đó anh đã mua cá đó, người mà không có đủ học vấn để ký tên của mình, được gọi là Si-môn không?”

“Vâng. Ừ-m.”

132 “Ông ấy đến. Và anh biết gì không? Chúa Jêsus người Na-xa-rét này đã nói với ông rằng tên ông là Si-môn, đã đổi tên nó thành Phi-e-rơ, là ‘hòn đá nhỏ’ và nói cho ông biết cha của ông là ai.”

“Ồ,” ông nói—ông nói, “tôi không biết. Có thể có điều gì tốt ra từ Na-xa-rét chẳng?”

133 Ông nói, “Chúng ta đừng nói về điều đó; cứ đến xem.” Đó là một ý kiến hay, “Hãy đến và xem.”

Vì vậy ở đây Phi-líp đến, đưa Na-tha-na-ên đến. Và khi ông bước lên, Chúa Jêsus có lẽ đang đứng, đang nói, có lẽ đang cầu nguyện cho người đau trong hàng người cầu nguyện. Và khi ông đến chỗ Chúa Jêsus, Chúa Jêsus nhìn quanh ông, và phán, “Kìa một người Y-sơ-ra-ên thật trong người không có dối trá chi hết.”

134 Bây giờ, anh em nói, “Ồ, đó là cách ông ấy ăn mặc.”Ồ, không. Tất cả những người phương đông đều ăn mặc giống nhau. Ông có thể là một người Sy-ri, hay là bất cứ người nào khác; để râu, mặc áo choàng.

135 Ngài phán, “Kìa một người Y-sơ-ra-ên trong người không có chút chi dối trá,” nói cách khác, “một người chân thật, chân thành.”

Ồ, điều đó hầu như làm Na-tha-na-ên xùi xuống. Và ông ấy nói, “Thưa Thầy,” có nghĩa là, “giáo sư.” “Thưa Thầy, Ngài đã từng biết tôi khi nào? Làm sao Ngài biết tôi là người Do Thái? Làm sao Ngài biết tôi thành thật, không giả dối?”

136 Ngài phán, “Trước khi Phi-líp gọi ngươi, khi ngươi ở dưới cây, Ta đã thấy ngươi.” Ủ! Cách đó mười lăm dặm, phía bên kia của đất nước, ngày trước.

Ông đã nói gì? “Thưa Thầy, Thầy là Con Đứơc Chúa Trời. Thầy là Vua của Y-sơ-ra-ên!”

137 Nhưng ở đó những thầy tế lễ đứng đó, tự xưng, tự mãn, nói, “Người này là Bê-ên-xê-bun, một thầy bói.”

Chúa Jêsus phán, “Ta sẽ tha thứ cho ngươi vì điều đó.”

138 Bây giờ, hãy nhớ, họ không bao giờ nói điều đó thành tiếng, nhưng họ đã nói điều đó trong lòng. “Và Ngài đã nhận biết ý tưởng của họ.” Đúng vậy. Đó là những gì Kinh Thánh nói. Gọi đó

là *thần giao cách cảm* nếu anh em muốn, nhưng Ngài—Ngài đã nhận biết những ý tưởng của họ.

¹³⁹ Và Ngài phán, “Ta tha thứ cho người vì điều đó. Nhưng ngày nào đó Đức Thánh Linh sẽ đến và làm điều giống như vậy,” sau khi Ngài ra đi; “nói một lời chống lại Linh đó, sẽ không bao giờ được tha thứ trong đời này hay đời sau.” Đúng thế không? Bây giờ, đó là những người Do Thái.

Rồi một ngày kia Ngài cần phải đi đến Sa-ma-ri.

¹⁴⁰ Nhưng ngay trước khi chúng ta làm điều đó, chúng ta đã thấy người phụ nữ, hay là, người đàn ông—người đàn ông, khi Ngài đi qua cánh cổng được gọi là cửa Đẹp, rằng ông đã được chữa lành. Và Chúa Jêsus biết tình trạng của ông, và bảo ông, “Hãy vác giường và đi về nhà.” Và ông đã làm điều đó, và khỏe mạnh.

Rồi chúng ta thấy, những người Do Thái, một số người trong họ đã tiếp nhận Ngài. Một số người tin điều đó; một số không. Tại sao họ không tin điều đó? Họ không được định trước với Sự sống. Họ không phải là một phần của thuộc tính đó.

¹⁴¹ Bây giờ hãy nhớ, họ là những thầy tế lễ và những người vĩ đại. Và Chúa Jêsus...Hãy nghĩ về những nhà thần học và những thầy tế lễ đó, những người mà anh em không thể tìm thấy một sai lầm nào trong đời sống của họ. Chúa Jêsus phán, “Các người thuộc về cha các người là ma quỷ, và các người làm công việc của nó.” Ngài phán, “Nếu các người thuộc về Đức Chúa Trời, thì các người sẽ tin Ta. Nếu các người không thể tin Ta, hãy tin những—hãy tin những công việc Ta làm; chúng làm chứng Ta là Ai.”

¹⁴² Vậy thì, Kinh Thánh nói, rằng, “Chúa Jêsus hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.” Chúa Jêsus phán, “Những việc Ta làm thì kẻ nào tin Ta cũng sẽ làm.” Đúng không? Để ý, đó là Mên-chi-xê-đéc thật bây giờ.

¹⁴³ Bây giờ để ý, một lần nữa, chỉ có ba chủng tộc người.

Anh em đã nghe tôi nói tôi là người theo chủ nghĩa phân biệt chủng tộc. Đúng vậy. Tất cả Cơ-đốc nhân là những người theo chủ nghĩa phân biệt chủng tộc; không phải sự phân biệt về màu da, nhưng sự phân rẽ về tâm linh. Màu da của một người không liên quan gì đến người đó. Người đó là một đứa con của Đức Chúa

Trời bởi sự Sanh ra. Nhưng một Cơ-đốc nhân, Đức Chúa Trời phán, “Hãy phân rẽ Ta...” “Hãy ra khỏi giữa họ...” và vân vân. Ngài là người phân biệt chủng tộc, về sự ô uế, giữa đúng và sai.

¹⁴⁴ Nhưng để ý, họ đã có một sự phân biệt chủng tộc lúc đó, một sự phân biệt chủng tộc, đó là những người Sa-ma-ri.

Và chỉ có ba chủng tộc người trên trái đất; nếu chúng ta tin Kinh Thánh; đó là, những người của Cham, Sem, và Gia-phết. Đó là ba con trai của Nô-ê. Tất cả chúng ta đều xuất thân từ đó. Đúng vậy. Điều đó làm cho tất cả chúng ta trở lại từ A-đam, mà khiến tất cả chúng ta trở nên anh em. Kinh Thánh nói, “Bởi một dòng máu Đức Chúa Trời đã tạo nên tất cả các dân tộc.” Tất cả chúng ta đều là anh em, qua dòng máu. Một người da màu có thể truyền máu cho một người da trắng, hoặc ngược lại. Người da trắng có thể cho người—người Nhật, người da vàng, hay người Anh-điêng, da đỏ, hay người gì đi nữa, hay một người Gia-phết, hay bất cứ thứ gì, người đó có thể truyền máu cho anh ta, bởi vì tất cả chúng ta đều cùng một dòng máu. Màu da của chúng ta, nơi chúng ta sống, không có gì liên quan với nó.

Nhưng khi chúng ta bị phân biệt, là khi chúng ta ra khỏi thế gian, giống như Ngài đã mang dân Y-sơ-ra-ên ra khỏi xứ Ê-díp-tô. Đó là khi chúng ta bị phân rẽ khỏi những thứ thuộc về thế gian.

¹⁴⁵ Bây giờ, họ là những người của Cham, Sem, và Gia-phết. Và nếu chúng ta có thời gian để lật lại gia phả, anh em có thể thấy người Anglo-Saxon, đến từ đâu. Bây giờ, đó là người Do Thái... Người Sa-ma-ri, mà có nửa dòng máu Do Thái và dân Ngoại, đã kết hôn với các dân Ngoại tại những việc làm của Ba-la-am, và Mô-áp. Họ là người Sa-ma-ri. Và có những người Do Thái và dân Ngoại.

Bây giờ, chúng ta những người Anglo-Saxon đã không có liên quan gì với điều đó. Chúng ta đã không tin Đấng Mê-si nào, cũng không tin điều gì khác. Chúng ta đã không trông đợi một người. Chúng ta được đưa vào sau đó.

Chúa Jêsus đã đến với Chính dân Ngài, và Chính dân Ngài đã không tiếp nhận Ngài. Và Ngài phán với các môn đồ của Ngài, “Đừng đi đường của dân Ngoại, nhưng thà đi đến với những con chiên lạc mất của Y-sơ-ra-ên.” Và Ngài chỉ đến với những con

chiên lạc mắt của Y-sơ-ra-ên. Và hãy xem, Ngài đã bày tỏ chính Ngài như Con Người, trước mặt người Do Thái. Họ đã bác bỏ Nó.

Bây giờ, người Sa-ma-ri, là người nửa Do Thái và dân Ngoại, họ cũng tin, và đang trông đợi Đấng Mê-si.

Chúng ta đã không vậy. Chúng ta là những người ngoại đạo, bị đánh đập trên lưng, thờ lạy các thần tượng; dân Ngoại.

¹⁴⁶ Nhưng bây giờ một ngày nọ, Thánh Giảng 4, Ngài cần phải đi qua Sa-ma-ri, trên con đường Ngài đi xuống Giê-ri-cô. Nhưng đã đi lên qua Sa-ma-ri. Và trong khi Ngài đang đi lên đó, Ngài ngồi xuống bên ngoài cái giếng của một thành phố gọi là Si-kha. Và cái giếng, nếu các bạn đã từng ở đó, nó là một bức tranh toàn cảnh nhỏ gần như thế này ở đây. Và có một con suối công cộng ở đó, bằng nước, nơi tất cả họ đều đến. Và những người phụ nữ đến vào một buổi sáng, lấy chậu nước của họ, và đặt nó trên đầu họ, và một cái bên hông, và bước đi với nó thật thẳng thắn như có thể được, không bao giờ làm đổ một giọt; nói chuyện với nhau. Vì vậy, họ sẽ, mọi người sẽ đi ra đó.

¹⁴⁷ Vì vậy đây là khoảng mười một giờ trong ngày. Vì thế Ngài đã sai các môn đồ của Ngài vào thành phố, để mua một ít lương thực, thực phẩm. Và trong khi họ đã đi...

¹⁴⁸ Có một người đàn bà có tiếng xấu, ngày nay, chúng ta sẽ gọi bà ấy, một người đàn bà đứng đường, hay gái điếm. Bà đã có quá nhiều chồng. Vì vậy trong khi Chúa Jê-sus đang ngồi ở đó, người đàn bà này đi ra khoảng mười một giờ. Đây, bà không thể đến với những người nữ đồng trinh khi họ đến lấy nước rửa mặt vào buổi sáng; bà phải chờ đợi cho đến khi tất cả họ... Họ không pha trộn như họ làm bây giờ. Bà đã bị loại ra khỏi cộng đồng. Vì vậy nên, bà đi ra để lấy một ít nước, vì vậy bà chỉ lấy cuộn dây cũ, và đặt những cái móc trên cái bình, và bắt đầu thả nó xuống.

Bà nghe Người nào đó nói, “Hỡi người đàn bà, hãy cho Ta uống.” Bây giờ, hãy nhớ, đây là Mên-chi-xê-đéc. Đây là Chúa Jê-sus, ngày hôm qua, Con người.

¹⁴⁹ Và bà nhìn quanh, và bà thấy một người Do Thái. Vì vậy bà nói, “Thưa ông, thật không thích hợp cho một người Do Thái để cầu xin một người Sa-ma-ri cho bất cứ điều gì. Tôi là một người

đàn bà Sa-ma-ri, vì vậy Ngài đã phán ra từ địa vị của Ngài. Ngài không nên yêu cầu tôi một điều như thế. Chúng ta không có giao thiệp với nhau.”

¹⁵⁰ Ngài phán, “Nhưng nếu người biết Ai đang nói chuyện với người, người sẽ xin Ta cho uống.”

Bà nói, “Làm thế nào Ngài sẽ múc nó? Giếng thì sâu, và Ngài không có gì để múc.”

¹⁵¹ Ngài phán, “Nước mà Ta ban cho là Nước Sự Sống, chảy văng ra vào Sự sống Đời đời.”

Ngài đã nói chuyện với bà cho đến khi Ngài tìm thấy tình trạng của bà là gì. Và rồi là...Hãy xem những gì Ngài đã phán với bà bây giờ, “Hãy đi kiếm chồng người và đến đây.”

Và bà nói, “Tôi không có chồng.”

¹⁵² Ngài phán, “Người đã nói sự thật, vì người đã có năm đời chồng, và người mà người đang sống bây giờ không phải là chồng của người. Vì vậy, trong điều này, người đã nói sự thật.”

Hãy xem sự khác biệt giữa người đàn bà đó và đám thầy tế lễ đó. Bà biết về Đức Chúa Trời nhiều hơn cả đám thầy tế lễ đó, cộng lại với nhau.

¹⁵³ Bà nói, “Thưa Ngài, tôi nhận biết Ngài là một Đấng Tiên Tri.” Bà nói, “Chúng tôi đã không có một đấng trong bốn trăm năm. Bây giờ, chúng ta biết rằng Đấng Mê-si đang đến. Và khi Đấng Mê-si đến, đó là những gì Ngài sẽ làm.” Đó là dấu hiệu của Đấng Mê-si, vì Ngài là Con Người. Nói, “Đó là những gì Ngài sẽ làm khi Ngài đến. Ngài phải là đấng tiên tri của Người.”

¹⁵⁴ Ngài phán, “Ta là Đấng ấy.” Không ai khác có thể nói điều đó.

¹⁵⁵ Bà đã đánh rơi bình nước đó và chạy vào thành, và nói, “Hãy đến, xem một Người đã bảo tôi những gì tôi đã làm. Đây chẳng phải là chính Đấng Mê-si sao?”

Bây giờ hãy nhớ, Ngài đã hứa làm điều giống như vậy vào cuối dòng dõi dân Ngoại.

Người Do Thái đã có bốn ngàn năm để trông đợi Đấng Mê-si đó, bốn ngàn năm giảng dạy Ngài sẽ đến, và những gì Ngài sẽ làm khi Ngài đến đó, và họ đã không thấy Ngài, hay không nhận ra

điều đó. Và khi Ngài bày tỏ chính Ngài trong chính những thuật ngữ Kinh Thánh mà Ngài đã phán Ngài sẽ, khi Ngài đã là một thần linh và rồi trở nên xác thịt và ở giữa họ, họ đã không thấy điều đó, và gọi những công việc của Ngài là những công việc của ma quỷ.

¹⁵⁶ Bây giờ, chúng ta đã có hai ngàn năm giảng dạy. Đi xuống qua Giáo hội Công giáo Rô-ma, theo sau các sứ đồ. Rồi chúng ta đi xuống qua Công giáo La-mã, Hy Lạp, và vân vân, cho đến thời đại của Luther, và Wesley, rồi hơn nữa, chín trăm tổ chức khác nhau. Đang đi xuống, họ đã có tất cả những thời đại này, sự giảng dạy.

Bây giờ Ngài đã hứa, ngay trước khi thời kỳ cuối cùng sẽ đến, rằng bức tranh của Sô-đôm và Gô-mô-rơ sẽ trở lại, “Như việc đã xảy ra trong thời Sô-đôm, cũng sẽ xảy ra trong thời kỳ cuối cùng, Con Người sẽ bày tỏ chính Ngài lần nữa.” [Băng trống—Bt.]

“Còn ít lâu và thế gian sẽ không thấy Ta nữa; tuy nhiên các người sẽ thấy Ta, vì Ta,” một đại từ nhân xưng, “Ta sẽ ở cùng các người, ngay cả trong các người, cho đến tận thế, tận thế. Ta sẽ ở cùng các người.” Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Anh em hiểu không?

¹⁵⁷ Anh em thấy đấy, người *Sa-ma-ri*, thật sự, từ bài giảng tối hôm qua của tôi, là A-ga, đấy, một kiểu người hư hỏng. Người *Do-thái* là Sa-ra, hay là người Sa-ra. Nhưng *Dân Ngoại* là của Ma-ri, Dòng dõi Hoàng gia, Dòng dõi Hoàng gia của Áp-ra-ham.

¹⁵⁸ Bây giờ nó đã được hứa rằng trong những ngày sau rốt này, rằng, cùng một Đức Chúa Trời này, cùng một Đấng Christ này, sẽ trở lại đây và bày tỏ chính Ngài như Con Người.

Tại sao? Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Và nếu Ngài để cho những người Do Thái đó đi qua, với...và ban cho họ dấu hiệu Đấng Mê-si đó, và rồi đến sự kết thúc của sự dạy dỗ của dân Ngoại và để cho họ cứ đi vào trên thần học, Ngài sẽ không công bình. Ngài phải làm điều giống như vậy, bởi vì Kinh Thánh nói, trong mười ba...Hê-bơ-rơ 13:8, “Ngài không hề thay đổi.”

Và Ngài đã hứa trong Ma-la-chi 4, và tất cả các câu Kinh Thánh khác nhau, rằng, những ngày sau rốt, hội thánh sẽ được thiết lập hoàn toàn giống như ngày nay, và thế giới sẽ như vậy.

¹⁵⁹ Hãy nhìn thế gian ngày nay. Hãy nhìn vào tình trạng Sô-đôm. Hãy nhìn những trận động đất ở những nơi khác, và những điều đang xảy ra. Hãy nhìn xem hội thánh và sự lộn xộn của nó, của Ba-by-lôn. Hãy nhìn vào sứ giả của nó, một Oral Roberts và một Billy Graham.

G-r-a-h-a-m, lần đầu tiên chúng ta từng có một sứ giả, đến tất cả các giáo hội, mà tên của ông đã từng kết thúc trong h-a-m, giống như Áp-ra-ham. Á-p-r-a-h-a-m là bảy chữ cái. G-r-a-h-a-m là sáu chữ cái. Ông ấy ở đâu? Với thế gian. Sáu là số của con người. Con người được tạo ra vào ngày thứ sáu. Nhưng số bảy là số của Đức Chúa Trời.

¹⁶⁰ Bây giờ hãy nhìn họ ở dưới đó ở Sô-đôm. Và có những sứ giả của họ ở dưới đó đang nói với họ.

Nhưng rồi Dòng dõi thánh của Áp-ra-ham ở đâu? Dấu hiệu của họ ở đâu? mà Ngài đã phán, “Như việc đã xảy ra trong thời Sô-đôm,” rằng Đức Chúa Trời đã giáng thế và được bày tỏ trong xác thịt con người, và nói những gì đang suy nghĩ trong lòng Sara, trong trại phía sau Ngài: dấu hiệu sau cùng trước khi thế giới dân Ngoại bị thiêu hủy bởi lửa.

Và Hội thánh đã có dấu hiệu cuối cùng của Nó trước khi cả thế giới sẽ bị hủy diệt, vương quốc dân Ngoại này bị hủy diệt bởi lửa và cơn thịnh nộ của Đức Chúa Trời. Anh chị em tin điều đó không?

¹⁶¹ Mên-chi-xê-đéc đó là xác thịt, tượng trưng cho chính Ngài trong thân thể con người; và rồi sau đó Ngài đã trở nên xác thịt. Và bây giờ, tối nay, Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Anh em tin điều đó không?

¹⁶² Mên-chi-xê-đéc này là ai, thế thì, hôm qua, ngày nay cũng vậy... “Không hề có cha, không mẹ; Ngài không hề có ngày bắt đầu, Ngài không hề có sự kết thúc của đời sống.” Và Ngài đã gặp Áp-ra-ham, và Ngài đã thực hiện loại dấu hiệu gì? Rồi khi Ngài

đã trở nên xác thịt, Ngài phán điều đó sẽ lập lại ngay trước kỳ cuối cùng. Anh em tin điều đó không? Tôi tin điều đó.

Chúng ta hãy cầu nguyện.

¹⁶³ Lạy Chúa kính yêu, con tin lời Kinh Thánh, rằng Ngài đã phán Ngài là “hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.” Và thật chân thành trong lòng con, Chúa ôi, con biết rằng điều gì đó sắp xảy ra. Con không thể xác định nó một cách chính xác. Con ngại nói bất cứ điều gì, Chúa ôi. Ngài biết tấm lòng của tôi tớ Ngài.

¹⁶⁴ Và biết bao nhiêu lần, trải qua thời đại khi Ngài đã ban đến các sự việc, con người đã không hiểu được nó. Con người không ngừng ca ngợi Đức Chúa Trời vì những gì Ngài đã làm, và nói những điều vĩ đại Ngài sẽ làm, nhưng phớt lờ những gì Ngài đang làm. Nó đã xảy ra qua các thời đại. Tại sao giáo hội Rô-ma không xem Thánh Patrick như tiên tri của Đức Chúa Trời? Tại sao họ giết Joan xứ Arc? khi bà là một—một nữ tiên tri, đã thiêu bà như một phù thủy. Cha ôi, nó luôn luôn là quá khứ. Ngài giấu nó khỏi con mắt của những người khôn ngoan và cẩn trọng. Không lạ gì Ngài đã phán với họ các thầy tế lễ, “Các người tô điểm mồ mả các đấng tiên tri, và các người là người đã đưa họ vào trong đó.” Sau khi họ chết rồi, người ta thấy lỗi lầm của mình. Họ luôn luôn bắt bớ Ngài, Chúa ôi, trong bất cứ hình thức nào Ngài đến.

¹⁶⁵ Con cầu nguyện, tối nay, Chúa ôi, chỉ một lần nữa thôi. Ngày mai chúng con dự kiến để...đi đến Tucson. Những nơi khác trên thế giới, những thành phố khác chúng con phải rao giảng. Nhưng, lạy Chúa kính yêu, có thể có những người lạ ở đây tối nay mà không bao giờ có...Họ đã nghe những Lời được rao giảng, nhưng chưa bao giờ thấy Nó được bày tỏ.

Như con đã cầu xin Ngài lúc ban đầu. Khi những môn đồ đó, Cleopas và bạn của ông, đến từ Em-ma-út, đang đi dọc đường, và Ngài đã bước ra khỏi bụi cây và bắt đầu nói chuyện với họ, sau khi sự sống lại, đã giảng cho họ. Ô, Ngài phán, “Hỡi những kẻ ngu dại, có tấm lòng chậm tin kia. Anh em không biết rằng Đấng Christ sẽ chịu những điều này, rồi mới bước vào sự vinh hiển của Ngài sao?” Nhưng họ vẫn không bao giờ nhận ra nó. Suốt cả

ngày dài họ đã bước đi với Ngài, mà vẫn không biết Ngài. Nhưng một đêm...

Đêm đến, họ ép buộc Ngài phải đi vào. Khi họ đi vào quán nhỏ và đóng cửa lại, thì Ngài đã làm điều gì đó giống như cách Ngài đã làm trước khi Ngài bị đóng đinh trên thập tự giá, và họ đã nhận ra đó là Đấng Christ đã sống lại. Trong chốc lát Ngài đã ở sau bức màn và biến đi. Họ nhanh chóng chạy đến và nói với các môn đồ, “Chúa đã sống lại thật rồi!”

¹⁶⁶ Lạy Cha là Đức Chúa Trời, con tin rằng Ngài vẫn sống động. Con biết Ngài là ai. Và Ngài đã chứng minh điều đó cho chúng con rất nhiều lần. Ngài có thể làm điều đó một lần nữa cho chúng con không, Chúa ôi? Nếu chúng con tìm thấy ân điển trước mặt Ngài, hãy để điều đó xảy ra một lần nữa. Con là tôi tớ của Ngài; đây là những tôi tớ của Ngài ở đây. Lạy Chúa, tất cả những gì con đã nói sẽ không gắn liền với...Chỉ một lời từ Ngài sẽ nhiều hơn những gì con đã nói trong năm đêm này, hay năm sứ điệp. Nó sẽ là nhiều hơn, chỉ một lời từ Ngài. Há Ngài chẳng sẽ phán, Chúa ôi, để dân sự có thể biết rằng con đã nói với họ Lễ thật sao? Xin nhậm lời, Chúa ôi. Con cầu xin điều đó trong Danh Chúa Jêsus, điều này một lần nữa. A-men.

¹⁶⁷ Bây giờ, tôi không biết anh chị em. Tôi biết một số người. Tôi biết chàng trai này đang ngồi ở đây. Tôi biết Bill Dauch đang ngồi ngay tại đó. Tôi muốn...Đây là Anh Blair, Rodney Cox. Thật khó để nhìn thấy ở ngoài đó.

Ở phía bên này, ngay tại thời điểm hiện tại tôi không thể nhìn thấy người nào, thật ra, mà tôi biết.

¹⁶⁸ Bây giờ bao nhiêu người ở đây biết rằng tôi là người lạ đối với anh chị em? Hãy giơ tay lên, biết rằng tôi không biết gì về các bạn, hãy giơ tay lên trên cả hai phía.

Bao nhiêu người ở đây có điều gì đó sai trật, hay điều gì đó mà anh em biết rằng tôi không biết gì về nó? Mời các bạn giơ tay lên.

Bây giờ, sẽ hoàn toàn, tuyệt đối hoàn toàn cho tôi không thể biết bất cứ điều gì về anh em. Nếu không, thế thì, điều đó phải đến từ sự mặc khải nào đó của Thánh Linh.

Và tôi đã nói với anh em suốt những đêm này, và tối nay, rằng Ngài không chết; Ngài ở đây, và đã hứa thực hiện điều giống như vậy. Và đã hứa rằng sẽ có một thời điểm trong những ngày sau rớt, theo Ma-la-chi 4 và theo Thánh Lu-ca, rằng Ngài sẽ xuất hiện trở lại trong hình dạng con người giữa vòng dân sự của Ngài và làm những việc giống như vậy, và bày tỏ việc giống như vậy, cùng một dấu hiệu Đấng Mê-si. Bao nhiêu người biết điều đó, anh em đọc giả Kinh Thánh, biết đó là Lẽ thật? Hãy nói, “A-men.” [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Tất cả phải là những người đọc Kinh Thánh.

¹⁶⁹ Bây giờ, tôi biết nó xa lạ với nhiều người ngày nay, nhưng nó vẫn là Lẽ thật. Đó là lý do họ không biết Chúa Jê-sus người Na-xa-rét. Họ biết những tín điều giáo hội của họ, nhưng họ không biết Ngài. Nhưng Ngài đến đúng như cách Kinh Thánh đã nói; không phải là một nhà thần học, không phải là một thầy tế lễ. Ngài đến như một Đấng Tiên Tri, và Dân Ngài đã không nhận biết Ngài.

¹⁷⁰ Bây giờ, nếu Đức Chúa Trời sẽ giữ Lời Ngài, và nếu tôi tình cờ...nó tình cờ rơi vào người nào đó mà tôi biết, thì tôi sẽ—tôi sẽ kiếm người khác. Đấy, tôi muốn người nào đó mà tôi không biết. Và tôi muốn anh em cầu nguyện.

¹⁷¹ Bây giờ, hãy xem, có một phụ nữ nhỏ bé lần nọ đã ốm đau. Bà đã tốn tiền của mình cho các bác sĩ; họ không thể làm điều gì tốt cho bà được. Và bà nói trong lòng, “Nếu tôi có thể chạm vào áo Người đó, tôi sẽ được khỏe mạnh.” Anh em còn nhớ câu chuyện không? Và vì vậy tất cả họ đã cố gắng giữ bà lại, nhưng bà đã len lỏi qua cho đến khi bà chạm vào vạt áo Ngài, đi trở lại và ngồi xuống.

¹⁷² Bây giờ hãy lắng nghe kỹ. Và rồi khi Ngài làm điều đó, khi bà làm điều đó, Chúa Jê-sus quay lại và nói, “Ai đã rờ đến Ta?”

¹⁷³ Ô, sứ đồ Phi-e-rơ đã quở trách Ngài. Ông có thể đã nói điều gì đó giống như, “Lạy Chúa, đừng nói điều như thế. Dân sự sẽ tin rằng có điều gì đó sai trật với Ngài. Bởi vì, khi Ngài yêu cầu họ ăn thịt Ngài và uống Huyết Ngài, họ đã nghĩ có điều gì đó không ổn rồi. Và Ngài phán, ‘Ai đã rờ đến Ta?’ Ô, cả đám đông đang chạm vào Ngài.”

174 Ngài phán, “Đúng, nhưng Ta nhận biết rằng quyền phép từ Ta mà ra.” Đó là một kiểu đụng chạm khác. Bây giờ, bất cứ ai cũng biết rằng *đức hạnh* là “sức mạnh.” “Tôi trở nên yếu đuối; sức mạnh lia khỏi Ta.”

Và Ngài đã nhìn quanh cử tọa cho đến khi Ngài tìm thấy người đàn bà nhỏ bé, và nói với bà về bệnh băng huyết của bà. Và bà cảm thấy trong cơ thể mình rằng bệnh mất huyết đó đã ngừng lại. Đúng thế không? Và Ngài phán, “Đức tin người đã cứu người.”

Bây giờ, từ ngữ Hy Lạp ở đó là *sozo*, mà hoàn toàn có nghĩa là “được cứu,” về thể chất hay thuộc linh, giống nhau. Ngài “đã cứu.” Ngài là—Ngài là Đấng Cứu Rỗi của bạn.

175 Bây giờ, nếu đó là Ngài ngày hôm qua, và cách Ngài hành động, để chứng minh rằng Ngài ở giữa dân sự, Đấng Mê-si đã hứa; và đó là cách Ngài xác nhận chính Ngài, và đã hứa bởi Kinh Thánh, Ngài sẽ làm giống như vậy bây giờ; Ngài sẽ không—Ngài sẽ không phải làm điều như vậy sao?

176 Anh em nói, “Ngài đã nói về việc chữa lành người đau không?” Vâng!

Kinh Thánh, Hê-bơ-rơ mà tôi vừa đọc, nói rằng, “Chúa Jêsus Christ bây giờ là Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm của chúng ta mà có thể cảm thương sự yếu đuối của chúng ta.” Bao nhiêu người biết điều đó đúng? Kinh Thánh đã nói điều đó. “Ngài là Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm hiện giờ có thể cảm thương sự yếu đuối của chúng ta.” Thế thì nếu Ngài là Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm giống như Ngài lúc đó, Ngài sẽ hành động như thế nào bây giờ? Ngài sẽ phải hành động giống như cách Ngài đã làm lúc đó, nếu Ngài cũng là Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm giống như vậy. Bây giờ, anh em có thể...

Tôi không phải là Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm của anh em. Anh em có thể chạm vào tôi, và nó sẽ giống như chạm vào chồng mình, hay anh em của mình, hay hơn thế nữa, một con người.

177 Nhưng anh em hãy để đức tin của mình chạm vào Ngài, và xem điều gì xảy ra. Bây giờ, nếu tôi là đây tứ của Đức Chúa Trời và đã nói với anh em Lẽ thật, Đức Chúa Trời sẽ chứng thực đó là

Lẽ thật. Và điều đó sẽ chứng minh rằng Chúa Jêsus Christ đang sống tối nay, đang đứng ở đây. Đúng thế không?

Bây giờ, anh em có đức tin, chỉ một bên tại một thời điểm, một mặt. Anh em có đức tin ở ngoài đó. Tốt hơn là tôi nên đứng ở micrô ở đây, bởi vì họ không thể nghe thấy tôi.

¹⁷⁸ Người nào đó chỉ ngược lên nhìn Đức Chúa Trời, và nói, “Lạy Chúa, người đó không biết con. Anh ấy không biết gì về con. Con là một người hoàn toàn xa lạ với anh ấy. Nhưng xin cho đức tin của con chạm đến Ngài, Chúa ôi. Và Ngài biết vấn đề với con là gì, Chúa ôi. Ngài biết tất cả về con. Ngài biết con là ai, cũng như Ngài đã biết Phi-e-rơ là ai, cũng như Ngài đã biết Na-tha-na-ên, như Ngài đã biết điều gì không ổn với người đàn bà bị băng huyết. Và người này nói với con rằng Ngài ‘hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.’ Thế thì, lạy Chúa, xin để đức tin của con chạm vào Ngài.”

Và nếu Ngài sẽ làm điều đó, và chứng minh chính Ngài không thể sai lầm ở đây, bao nhiêu người trong các bạn sẽ tin Ngài hết lòng; nếu Ngài sẽ làm điều đó ít nhất một, hay hai, hay ba người, cho một—cho một người làm chứng? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Xin Chúa ban phước cho anh chị em.

¹⁷⁹ Bây giờ, lạy Cha là Đức Chúa Trời, điều này hoàn toàn nằm ngoài tầm tay của bất cứ người nào. Nó sẽ phải là những hiện tượng siêu nhiên. Vì vậy con cầu xin Ngài giúp con bây giờ, Chúa ôi. Con ở trong tay Ngài. Xin làm với con khi Ngài thấy thích hợp. Nhân Danh Chúa Jêsus. A-men.

¹⁸⁰ Bây giờ, đừng lo lắng. Chỉ nói một cách khiêm nhường, cung kính, “Lạy Chúa, con sẽ hầu việc Ngài. Và đó sẽ là một sự thật, rằng, nếu con có thể chạm vào áo Ngài, thì Ngài phán lại qua con người đó. Điều đó sẽ chứng minh cho con rằng những gì ông ấy nói là Lẽ thật.” Đúng không?

¹⁸¹ Bao nhiêu người đã từng nhìn thấy bức tranh về Ánh sáng đó? Nó ở khắp đất nước, ở mọi nơi. Khoa học đã lấy nó và xem xét nó, và ở mọi nơi. Bây giờ, Ngài đang ở ngay đây bây giờ; cũng là Đấng đã nói về *Hôn Nhân Và Ly Dị*, cùng một Đấng đã ở trên núi, làm rung chuyển những ngọn đồi ở đó, cùng một Đấng ở

dưới sông ở đây vào năm '33, hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Ngài không hề thay đổi.

¹⁸² Bây giờ, có một người đàn bà, và bây giờ bà nhận ra rằng điều gì đó đã xảy ra. Ánh Sáng đó đang treo lơ lửng ngay trên bà ấy. Cô ấy đang ngồi ngay *đấy*, mặc áo len màu xanh lá cây, hay cái gì đó. Tôi không biết người phụ nữ đó. Tôi cho rằng chúng ta là những người xa lạ với nhau. Đúng thế. Chị có tin rằng Đức Chúa Trời... Chị—chị đang cần điều gì đó, và chị tin rằng Đức Chúa Trời có thể bày tỏ cho tôi biết nan đề của chị là gì chứ? Và nếu Ngài làm vậy, thì chị biết đó sẽ phải là một quyền năng siêu nhiên, bởi vì tôi không biết chị. Và nó sẽ phải đến qua sự siêu nhiên.

Tùy thuộc vào những gì chị nghĩ nó là. Chị có thể đứng về phía thầy tế lễ, gọi nó là “ma quỷ,” hoặc chị có thể đứng về phía người tin và gọi đó là “Đức Chúa Trời.” Bất cứ điều gì chị tin, đó là nơi phần thưởng của chị sẽ đến từ đó.

¹⁸³ Nếu Đức Chúa Trời sẽ bày tỏ cho tôi bệnh của chị, chị sẽ chấp nhận Ngài như sự đền tội của—của chị cho bệnh đó không? Tôi không biết bệnh đó là gì. Nhưng tôi biết, và chị biết, điều gì đó đang xảy ra.

¹⁸⁴ Một...Bây giờ, cứ để tôi nói cho chị biết chị đang cảm thấy thế nào, và rồi chị sẽ biết: một cảm giác thật ấm áp, êm dịu, thoải mái. Tôi đang nhìn thẳng vào Nó. Đó là Ánh sáng đó, Ánh sáng màu hổ phách treo trên người đàn bà đó.

Và người phụ nữ đang bị đau dạ dày. Đó là một loại khối u, giống như, trong dạ dày của chị ấy. Chị ấy không phải là người ở đây. Không. Chị vừa từ nơi khác đến đây phải không? Đúng vậy. Chị đến từ Wisconsin. Đúng thế không? Chắc chắn. Bây giờ chị được chữa lành. Đức tin của chị đã làm cho chị trở nên lành bệnh.

¹⁸⁵ Bây giờ hãy nói cho tôi biết người đàn bà đã chạm vào Ai. Tôi đứng cách chị ấy hai mươi lăm thước. Chị ấy đã chạm vào Chúa Jêsus Christ, Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm. Anh chị em tin điều đó không?

¹⁸⁶ Tôi đang nhìn một người phụ nữ mà tôi đã nói chuyện. Người đàn bà này, tôi đang nhìn ngay vào chị ấy, bởi vì bà đang cầu

nguyện khẩn thiết cho một người đàn ông. Bà nói với tôi rằng bà đã có một người đàn ông...Bà ấy không bao giờ nói với tôi điều gì về điều đó.

Nhưng tên bà ấy là Bà Waldrop. Bà đến từ Phoenix. Bà đã sống lại từ kẻ chết, và bác sĩ của bà đến chụp X-quang và cho thấy bệnh ung thư tim. Bà đã chết trong hàng người cầu nguyện. Điều đó đã xảy ra cách đây bao lâu rồi, Bà Waldrop? Cách đây mười tám năm, và bà ngồi ở đó tới nay, một lời chứng sống động. Bác sĩ của bà đã đến buổi nhóm, mang đến...Nói, “Làm sao người đàn bà có thể sống được?” Nhưng bà ấy đấy, và không có dấu hiệu của nó.

¹⁸⁷ Bà đã mang đến một người nào đó, và bà đang cầu nguyện cho ông ấy. Bây giờ, ông sắp chết, vì bệnh tiểu đường. Bây giờ, điều đó tôi đã biết. Nhưng bà đang cầu nguyện...Bà biết tôi không biết ông ấy là ai, Bà Waldrop à.

¹⁸⁸ Ông ấy đến từ Missouri, và tên ông ấy là Ông Cooper. Đúng thế. Bây giờ, ông tin rằng, ông có thể trở về nhà và khỏe mạnh, thưa ông. Nó tùy thuộc vào ông, nếu ông tin điều đó.

¹⁸⁹ Đây là một phụ nữ, và cô đang bị bệnh hen suyễn, các biến chứng. Cô ấy không phải là người ở đây. Cô ấy đang ngồi ngoài đó trong đám đông, ngay ngoài đó. Tôi hy vọng cô ấy nhận được... Cô ấy không ở đây. Cô ấy đến từ Georgia. Cô McKenny. Cô có tin hết lòng, và tin rằng Đức Chúa Trời sẽ làm cho cô khỏe mạnh không? Hãy đứng lên trên đôi chân của mình, nếu cô là người lạ đối với tôi và điều đó đúng. Chúa Jêsus Christ chữa lành cô. Cô tin không?

¹⁹⁰ Sau lưng tôi, có một người đàn ông đang ngồi đằng sau tôi. Ông đang tiếp xúc với Đức Chúa Trời. Và vấn đề là, anh ấy đang muốn, anh ấy có một đứa con bị bệnh tim. Và đứa bé đó đã có một tiếng rì rào trong tim nó, vì bác sĩ đã nói vậy. Và tên người đó là Ông Cox. Hãy đứng lên, Ông Cox. “Và Ngài đã nói với Sa-ra những gì bà đang nghĩ, đằng sau Ngài.”

¹⁹¹ Ngay phía bên kia lối đi chỗ ông, phía sau xa hơn một chút, là một người đàn ông không đến từ đây, mà đến từ New Mexico. Tôi chưa bao giờ nhìn thấy anh ấy, trong đời. Tôi đang nhìn thẳng vào anh ấy bây giờ, và anh ấy đang ở phía sau tôi. Anh ấy đến

từ New Mexico. Và người đàn ông có một cô gái mà anh ta quan tâm, và cô gái đó có điều gì đó không ổn với miệng của mình. Đó là một...Vòm miệng cô ấy có vấn đề. Và tên của người đó là Ông West. Xin ông đứng lên, thưa ông. Tôi hoàn toàn xa lạ với anh ấy, nhưng Chúa là Đức Chúa Trời sẽ chữa lành cho con anh ấy.

¹⁹² Bây giờ anh chị em có tin hết lòng không? Bao nhiêu người trong các bạn tin hết lòng bây giờ? Vậy thì, há chẳng phải Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi? Anh chị em có tin nhận Ngài là Đấng Cứu Rỗi của mình bây giờ không? Hãy giơ tay lên. Anh chị em có tin vào Ngài như Đấng Chữa Lành của mình không?

¹⁹³ Ở đây, đây là một người đang ngồi ở đây, bị tàn tật hay điều gì đó, đang nằm trên cũi.

Bà có thể nghe tôi qua chiếc micrô này không? Tôi không biết chị. Chị chỉ là một người đàn bà đang nằm ở đó. Nếu tôi có thể chữa lành cho chị, tôi sẽ làm điều đó. Tôi không thể chữa lành cho chị.

Được rồi. Thật là một người đàn ông đang vui mừng. Con của ông đã được chữa lành.

Tôi không biết chị. Chị là phụ nữ, còn tôi là đàn ông. Đây là lần đầu tiên chúng ta gặp nhau trong đời, tôi cho là vậy. Những người này...?...mà đã mang chị đến. Thành thật mà nói, đây là lần đầu tiên chị ở đây; vừa mới đưa chị vào. Chị đến từ một chặng đường dài. Chị bị phủ bóng cho đến chết. Chị bị ung thư. Không phải què quặt. Đó là một bệnh ung thư. Các bác sĩ không thể làm gì hơn cho chị. Đó là thật. Và chị chắc chắn chết; những bác sĩ đó không thể làm gì cho chị nữa.

¹⁹⁴ Lần nọ có ba người phung ngồi tại cửa thành Sa-ma-ri. Và những người phung nói, “Tại sao chúng ta ngồi ở đây cho đến chết mà làm chi?” Bởi vì tất cả bệnh tật, chết đói, và ăn thịt con cái của nhau. Họ nói, “Nếu chúng ta đi xuống trại quân thù, quân Sy-ri; nếu họ giết chúng ta, chúng ta sẽ chết, dù thế nào đi nữa. Và nếu họ dung thứ chúng ta, chúng ta sẽ sống.” Và họ đã nắm lấy cơ hội đó. Và, bởi đức tin đó, họ không chỉ cứu chính mình mà còn cứu cả nhóm.

¹⁹⁵ Bây giờ, chị sẽ chết nếu chị nằm ở đó. Nhưng chị không được yêu cầu đi đến trại quân của kẻ thù. Nhưng chị được mời đến nhà của Cha,...?...

¹⁹⁶ Chị đang chết vì bệnh ung thư. Chị không thể sống bên ngoài Đức Chúa Trời. Chị không đến từ thành phố này. Chị không đến từ quanh đây. Chị đã đi một chặng đường dài. Chị đến từ Milwaukee. Đúng vậy. Đúng vậy. Tôi đã nhìn thấy thành phố. Tôi biết điều đó. Đúng vậy.

Chị tin không? Bây giờ chị sẽ tin nhận Đức Chúa Trời là Đấng Chữa Lành của mình chứ? Nếu chị muốn, cho dù chị yếu đuối thế nào, chị nằm liệt giường thế nào, Tôi tin, trong trường hợp của chị, tôi sẽ chỗi dậy trong Danh Chúa Jêsus Christ. Và vác cái cũi đó và về nhà, và sống cho sự vinh hiển của Đức Chúa Trời. Chị sẽ vâng lời tôi, như nhà tiên tri của Đức Chúa Trời chứ? Thế thì đứng dậy và đi. Được khỏe mạnh! Đừng sợ hãi. Hãy đứng dậy ra khỏi cũi; Đức Chúa Trời sẽ làm cho chị khỏe mạnh. Hiểu không?

¹⁹⁷ Người nào đó giữ chị ấy để chị có thể đứng dậy và có được sức mạnh. Bạn có tin Đức Chúa Trời không? Chỉ để cho cô ấy có được một chút sức mạnh; cô ấy sẽ ổn thôi. Chính là điều đó, thưa Chị. Chị ấy đấy, trong Danh Đức Chúa Jêsus!

Chúng ta hãy đứng lên và dâng lời ngợi khen cho Đức Chúa Trời. Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi!

Hãy đi, và Đức Chúa Jêsus Christ ban phước cho anh chị em. Được khỏe mạnh.

MÊN-CHI-XÊ-ĐÉC NÀY LÀ AI? VIE65-0221E

(Who Is This Melchisedec?)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào tối Chúa nhật, ngày 21 tháng Hai, năm 1965, tại Trường Trung Học Parkview Junior ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2023 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org